B932

Isä Guy Barbier s.8-9

Pyhiinvaelluksella Schönstattissa s.11-12

Catholic Students' Club s.14-15

Kuunteleminen, päätös, toiminta s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 6-7 • 14.6.2013

Corpus Christi

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Kristillisen humanismin aika

Vihdoin viimein ilmestyi suomeksi paavi Benedictuksen kirjoittama kolmas kiertokirje Caritas in veritate (Rakkaus totuudessa). Kiertokirjeessä nykyinen emerituspaavi käsittelee "ihmisen kokonaisvaltaista kehitystä rakkaudessa ja totuudessa". Se on loistava jatke paavien yhteiskunnallisia kysymyksiä käsittelevien kiertokirjeiden sarjassa ja puuttuu terävällä tavalla aikamme yhteiskunnallisiin ongelmiin, esimerkiksi talouskriisiin.

Sivistyneen kielen takana kiertokirje on monissa kohdin varsin suorasanainen. Niin pitää ollakin, kun katsotaan globaalisti yhteiskunnallisia ilmiöitä ja varsinkin niissä ilmeneviä ongelmia, joista vähäisimpiä eivät ole solidaarisuuden puute ja omaksuttujen prioriteettien ja periaatteiden itsekkyys.

Benedictus XVI muistuttaa kiertokirjeessään taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen syistä, merkityksestä ja päämäärästä — joka on ihminen kokonaisuudessaan —, (CV, 25) varoittaa nykyisin nähtävistä kehityksen ongelmista ja kasvavista ristiriidoista periaatteiden ja käytäntöjen välillä (kaikki "eettisyys" ei ole todellista hyvää) ja kutsuu kunnioittamaan ihmisen ekologiaa välttämättömänä osana ympäristön ekologiaa.

Kehityksen edellytys ja pohjimmainen syy on rakkaus, joka voi toteutua vain totuuden tuntemisen ja tunnustamisen avulla. Tähän liittyy tärkeänä osana myös uskon ja järjen vuoropuhelu ja puhdistuminen, johon ne tarvitsevat toisiaan. (CV, 56) Se on mahdollista vain, jos uskonnonvapautta kunnioitetaan ja "Jumalalle on tilaa julkisessa elämässä".

Paavi kutsuu vahvistamaan kristillistä humanismia, joka on "suurin voima kehityksen palveluksessa". "Vain silloin, kun olemme sekä yksilöinä että yhteisöinä tietoisia kutsumuksestamme kuulua Jumalan lapsina hänen perheeseensä, pystymme myös luomaan uutta ajattelua ja kehittämään uusia voimia aidon kokonaisvaltaisen humanismin palveluksessa." (CV, 78)

Inhimillisen kehityksen perusta ei voi olla mikään muu kuin kaiken kehityksen toteuttaminen tavalla, joka kunnioittaa jokaisen ihmisen yhtäläistä arvokkuutta, ja kaiken taloudellisen ja yhteiskunnallisen toiminnan järjestäminen niin, että se on ihmisen mittaista.

Kristillisen humanismin olennainen sisältö on sen tunteminen, mikä ihminen pohjimmiltaan on, hänen tukemisensa oman kutsumuksensa toteuttamisessa ja ihmisten yhteisön rakentaminen totuudenmukaisen rakkauden hengessä. Siinä meille kaikille on haastetta ja tehtävää.

Katolisen tiedotuskeskuksen henkilökunta toivottaa kaikille Fideksen lukijoille hyvää ja rentouttavaa kesälomaa!

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Suomen uskontojohtajien foorumi Valamossa

Suomen uskontojohtajat kokoontuivat perjantaina 31.5.2013 Valamon luostarissa arkkipiispa Leon kutsusta. Hänen lisäkseen mukana olivat arkkipiispa Kari Mäkinen Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta, piispa Teemu Sippo katolisesta kirkosta, puheenjohtaja Anas Hajjar Suomen Islamilaisesta Neuvostosta ja puheenjohtaja Atik Ali Suomen Islam-seurakunnasta sekä pääsihteeri Heikki Huttunen Suomen Ekumeenisesta Neuvostosta. Juutalaisten seurakuntien keskusneuvoston puheenjohtaja Gideon Bolotowsky ei päässyt paikalle.

Vieraat tutustuivat Valamon luostarin toimintaan, vierailivat Kristuksen kirkastumisen kirkossa ja keskustelivat yhteisistä ajankohtaisista asioista, erityisesti uskonnonopetuksesta. Siitä alusti koordinaattori Sirpa Okulov ortodoksisen kirkon palvelukeskuksesta.

Suomen uskontojohtajat ovat kokoontuneet säännöllisesti syksystä 2001 lähtien.

KATT/ort.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2013
76. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
8	29.7.	9.8.
9	2.9.	13.9.
10	30.9.	11.10.
11	28.10.	8.11.
12	2.12.	13.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors
Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuonna 2013 vuosikerran hinta 32 e, ulkomaille 37 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2013: prenumeration 32 e, till utlandet 37 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Design Marijan Basic
Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisältö

2 Kristillisen humanismin aika

3 Hiippakunta iloitsee uudesta papista

Paavi Franciscuksen ensimmäinen kanonisaatio

4 Sisar Kristuksen Paula OCD (10.8.1927-30.5.2013)

Mafianvastaisen taistelun marttyyri

5 Rukouksen apostolaatti

6 Pitäkäämme katseemme kiinnitettyinä päämääräämme, Kristukseen

7 Kuunteleminen, päätös, toiminta

8 Anteeksi antaminen on niin kuin avain

10 Pyhiinvaelluksella Schönstattissa

12 Minä uskon pyhän katolisen kirkon

Rakkaus on konkreettista

Ekumeeninen pyhiinvaellus Assisiin

14 Catholic Students' Club – Omnia per Cor Mariae!

15 Sunnuntait ja juhlapyhät

16 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Lukijoilta

17 Kroppens teologi på svenska

20 Ensimmäisiä kirjoja uudesta paavista

21 Ilmoituksia

22 Seurakunnat ja ohjelmat

24 Kuka on perustanut karmeliitta-sääntökunnan?

Corpus Christi -juhla 2.6.2013

Ajankohtaista

Corpus Christi 2013

Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhlaa vietettiin Helsingin katolisessa hiippakunnassa sunnuntaina 2.6. Pyhän Henrikin katedraalissa oli juhlallinen messu klo 10.30 ja messun jälkeen perinteiseen tapaan sakramenttikulkue kirkon lähiteitä pitkin.

Paavi Franciscus oli kutsunut saman päivän iltana maailman kaikki piispat osallistumaan omissa katedraaleissaan adoraatioon, ja myös Pyhän Henrikin katedraalissa oli adoraatio klo 18.00. Adoraatioita järjestettiin viikonlopun aikana myös muissa seurakunnissa, esimerkiksi Pyhän Marian kirkossa oli koko yön kestävä adoraatio lauantaina 1.6. iltamessun jälkeen.

KATT

Hiippakunta iloitsee uudesta papista

Helsingin katolinen hiippakunta sai 11.5.2013 uuden papin, kun piispa Teemu Sippo SCJ vihki Pyhän Henrikin katedraalissa papiksi maltalaissyntyisen diakoni Matthew Azzopardin. Messussa oli isä Matthew Azzopardin sukulaisten ja ystävien lisäksi paljon Neokatekumenaalisen tien jäseniä eri maista ja runsaasti myös tavallisia seurakuntalaisia. Isä Matthew Azzopardi vietti ensimmäisen messunsa Pyhän Henrikin katedraalissa sunnuntaina 12.5. klo 11.

Piispa Teemu Sippo on nimittänyt isä Matthew Azzopardin 11.5. alkaen Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kappalaiseksi yhden vuoden ajaksi.

Kiittäkäämme Jumalaa uudesta papista ja muistakaamme isä Matthewia rukouksissamme!

KATT

Paavi Franciscuksen ensimmäinen kanonisaatio

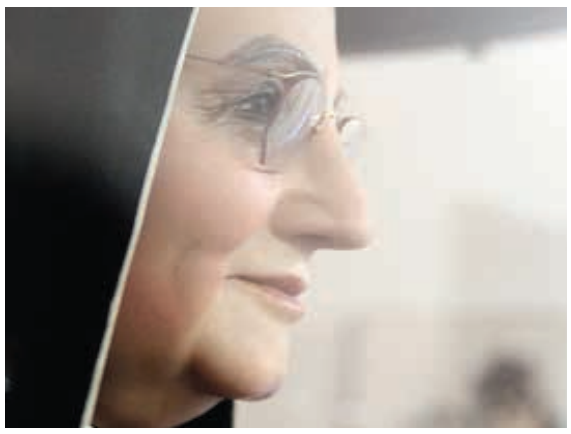

Sunnuntaina 12. toukokuuta paavi Franciscus vietti ensimmäistä kertaa kanonisaatiomessua, jossa julisti pyhiksi 800 Otranton marttyyriä sekä kaksi latinalaisamerikkalaista sääntökunnan perustajaa. Heidän kanonisaatiostaan ilmoitettiin konsistorissa 11. helmikuuta 2013, mutta ilmoitus jäi täysin toisen historiallisen tapahtuman varjoon: samassa konsistorissa paavi Benedictus XVI ilmoitti luopuvansa paaviudesta.

800 marttyyriä, pyhä Antonio Primaldo ja hänen seuralaisensa, kuolivat vuonna 1480 Etelä-Italian Otrantossa, koska valitsivat mieluummin kuoleman Kristuksen tähden kuin pakkokääntymisen islaminuskoon.

Pyhä Laura Montoya y Upegui (1874-1949) on ensimmäinen kolumbialaissyntyinen pyhimys; hän perusti Perisynnittömän Marian ja pyhän Katariina Sienalaisen lähettien kongregaation.

Meksikolainen pyhä Maria Guadalupe Garcia Zavala (1878-1963) oli toinen Pyhän Margareta Marian (Alacoque) ja köyhien palvelijattarien kongregaation perustajista.

KATT/News.va

Ekumenian hyvät tavat julisteeksi

Euroopan kirkkojen konferenssin ja Euroopan katolisten piispainkokousten neuvoston yhteistyönä syntyneen Charta Oecumenica-asiakirjan (2001) vanavedessä Suomen Ekumeeninen Neuvosto laati kymmenen vuotta sitten Ekumenian hyvät tavat -suositukset. Syksyllä 2012 SEN:n syyskokous päätti julkaista suositukset tiivistetyssä muodossa, jotta ne voisivat olla esillä esimerkiksi seurakunnallisissa tiloissa. Suositukset on nyt julkaistu julisteena, jonka voi vapaasti ladata SEN:n internetsivulta www.ekumenia.fi. Suositukset on julkaistu sekä suomeksi että ruotsiksi (Ekumenikens takt och ton). Julistetta voi myös tilata SEN:sta (sen@ekumenia.fi, 2 e/kpl).

KATT/
www.ekumenia.fi

Hiippakunnasta

Sisar Kristuksen Paula OCD
(10.8.1927–30.5.2013)

Sisar Kristuksen Paula OCD (Nancy Jeanne Strebig) syntyi Milwaukeessa, Wisconsinissa, USA:ssa. Hän oli sukujuuriltaan saksalaisten Evelyn ja Francis Strebigin kolmesta tyttärestä vanhin. Varhaiset vuotensa hän vietti Milwaukeen alueella. Myöhemmin hän opiskeli teknistä piirustusta Purduen yliopistossa ja hankki jopa lentolupakirjan. Alusta saakka hän oli uskalias ja seikkailunhaluinen.

Hän löysi karmeliittakutsumuksensa Lisieuxin pyhän Teresan kirjoitusten kautta ja meni karmeliittaluostariin Milwaukeessa, Wisconsinissa, huhtikuun kolmantena vuonna 1948. Koska hän kärsi aina Wisconsinin kylmistä talvista, hän muutti Kaliforniaan Carmel-by-the Sean karmeliittaluostariin, jossa hän antoi lupauksensa 23. heinäkuuta vuonna 1966. Suomalaisen luostarin perustajien lähdettyä San Rafaelista, Kaliforniasta, hän alkoi tuntea vetoa tähän yhteisöön liittymiseen. Hän saapui Suomeen 1995.

Hän oli täysin omistautunut karmeliittakutsumukselleen, rakastaen Herraa kaikesta sydämestään ja osoittaen tämän sillä suurella rakkaudella, jolla suoritti erilaiset tehtävänsä luostarissa iloiten ja päättäväisesti. Hän oli erittäin taiteellinen ja käytti tätä lahjaansa monin tavoin. Hän teki puukaiverruksia ja oli erinomainen ompelija. Hän rakasti puutarhaa, jossa hän vietti paljon rukouksen täyttämää aikaa, etenkin Suomessa.

Hänen hauras terveydentilansa ei pysäyttänyt hänen monia aktiviteettejaan edes vuoden 2010 syöpäleikkauksen jälkeen. Ennen pääsiäistä hän valmisti pääsiäiskynttilät Suomeen ja Viroon, sekä koristeli pienempiä kynttilöitä myytäviksi pääsiäisen jälkeen.

Hän rukoili erittäin tunnollisesti niiden ihmisten puolesta, jotka olivat pyytäneet hänen rukouksiaan. Hän piti listaa näistä rukouspyynnöistä ja kykeni kertomaan meille yksityiskohtaisia tietoja niistä eri ihmisistä, joiden puolesta hän rukoili nimeltä.

30. toukokuuta Herra tuli noutamaan rakkaan sisar Paulamme. Hän oli todella valmistautunut kohtaamaan jumalallisen Sulhasensa, jota oli rakastanut niin paljon elämänsä aikana. Hänellä oli tapana sanoa: ”Minä rakastan Jeesusta, minä luotan Jeesukseen”.

Pyydämme rukouksia rakkaan sisar Paulamme puolesta.

Sisar Paulan hautajaismessu on lauantaina 15.6. klo 10 karmeliittaluostarissa. Messun viettää piispa Teemu Sippo SCJ. Hautaaminen on samana päivänä Turun katolisella hautausmaalla.

KATT

Kardinaali Stanislaw Nagy SCJ on kuollut

Puolalainen kardinaali Stanislaw Nagy SCJ kuoli 5. kesäkuuta 2013 Krakovassa 91 vuoden iässä.

Hän oli pitkäaikainen Lublinin katolisen yliopiston professori, joka luotiin kardinaaliksi 82-vuotiaana vuonna 2003.

Stanislaw Nagy syntyi 30. syyskuuta 1921 Sleesiassa lähellä Katowicea. Hänen äitinsä oli puolalainen ja isä unkarilainen. Nagy liittyi jo 16-vuotiaana Jeesuksen Pyhän Sydämen pappien veljeskuntaan. Hänet vihittiin papiksi 1945. Hän toimi esimerkiksi pappisseminaarin rehtorina Tarnowissa ja vuodesta 1979 fundamentaaliteologian ja ekumeniikan professorina Lublinin katolisessa yliopistossa.

Hän osallistui vuosien 1985 ja 1991 piispainsynodeihin ja oli 1986-1996 Kansainvälisen teologisen komission jäsen. Nagy oli myös useita vuosia kansainvälisen katolis-luterilaisen dialogikomission jäsen.

KATT/Kathpress

”Yksi meistä” –kansalaisaloitteen nimienkeruu jatkuu: 7 EU–maassa saavutettiin vähimmäismäärä

Eurooppalainen kansalaisaloite ihmisalkioiden suojaksi, ”Yksi meistä”, on saavuttanut ensimmäisen välitavoitteensa. EU:n kansalaisaloitteille asettamista ehdoista toinen on, että kansalaisaloite saa vähintään seitsemässä EU-maassa tietyn vähimmäismäärän allekirjoittajia. ”Yksi meistä” – kansalaisaloite on nyt kerännyt vaaditun vähimmäismäärän allekirjoituksia Itävallassa, Italiassa, Puolassa, Slovakiassa, Espanjassa, Unkarissa ja viimeisimpänä Alankomaissa.

Kansalaisaloitteen on kuitenkin vielä saavutettava toinen EU:n ehto, eli kansalaisaloitteella on oltava yhteensä vähintään miljoona allekirjoittajaa EU-maista 1. marraskuuta 2013 mennessä. Tässä vaiheessa allekirjoituksia on jo yli 500.000.

KATT/www.oneofus.eu

Mafianvastaisen taistelun marttyyri

Isä Giuseppe Puglisi (15.9.1937-15.9.1993), joka tunnettiin kutsumanimellä Pino, julistettiin autuaaksi Palermossa 25.5.2013. Hän oli hiippakuntapappi, joka tunnettiin järjestäytynyttä rikollisuutta vastustavasta työstään, erityisesti katulasten ja -nuorten kasvattamisesta, joita varten hän perusti ”Centro Padre Nostro” -keskuksen. Koska hän pyrki estämään nuorten joutumisen mafian piiriin, mafia tappoi isä Pino Puglisin 15. syyskuuta 1993, hänen 56. syntymäpäivänään. Paavi Benedictus XVI julkaisi 28. kesäkuuta 2012 dekreetin, jossa todettiin isä Puglisin kuolleen marttyyrina in odium fidei (uskon vihassa).

Puglisin autuaaksijulistamismessussa Palermossa oli läsnä ainakin 80.000 uskovaa. Messu vietettiin Palermon arkkipiispa, kardinaali Paolo Romeon johdolla. Paavi Franciscuksen edustajana oli kardinaali Salvatore De Giorgi, Palermon emeritusarkkipiispa, joka aikanaan 15. syyskuuta 1999 oli avannut Pino Puglisin autuaaksijulistamisprosessin; messussa 25.5.2013 hän luki ääneen apostolisen kirjeen, jolla Puglisi julistettiin autuaaksi.

Paavi Franciscus muistutti isä Pino Puglisin esimerkistä Angeluksen jälkeen sunnuntaina 26.5.: ”Eilen Palermossa julistettiin autuaaksi isä Giuseppe Puglisi, pappi ja marttyyri, jonka mafia surmasi vuonna 1993. Isä Puglisi oli esimerkillinen pappi, joka omistautui erityisesti nuorten pastoraalityöhön. Hän kasvatti nuoria evankeliumin mukaan ja pelasti heitä alamaailmasta, ja niin alamaailma yritti voittaa hänet tappamalla hänet. Mutta todellisuudessa hän on se joka voitti, ylösnousseen Kristuksen kanssa.

Ajattelen niiden lukemattomien miesten, naisten ja lasten kärsimyksiä, joita eri mafiajärjestöt käyttävät hyväkseen, pakottaen heidät työhön joka tekee heistä orjia, mihin liittyy prostituutiota ja yhteiskunnallista painostusta. Tämän hyväksikäytön, orjuuden takana ovat mafiajärjestöt. Rukoilkaamme Herraa, että hän käännyttäisi näiden ihmisten sydämet. He eivät voi tehdä näin! He eivät voi tehdä meistä, veljet, orjia! Meidän on rukoiltava Herraa! Rukoilkaamme, että nämä mafiajohtajat, miehet ja naiset, kääntyisivät Jumalan puoleen. Ylistäkäämme Jumalaa isä Giuseppe Puglisin loistavan todistuksen vuoksi ja vaalikaamme hänen esimerkkiään!”

KATT/VIS/Radiovaticana

Arkkipiispa Oscar Romeron kanonisaatioprosessi etenee?

El Salvadorin presidentti Mauricio Funes Cartagena toi 23. toukokuuta 2013 paavi Franciscukselle arkkipiispa Oscar Romeron reliikin, verentahriman kappaleen vaatteesta, joka Romerolla oli yllään, kun hänet vuonna 1980 surmattiin hänen viettäessään messua.

Presidentti Funes kertoi tiedotusvälineille, että hän vieraili paavin luona kiittääkseen siitä, että arkkipiispa Romeron kanonisaatioprosessi on jälleen ”avattu”. Presidentti ja paavi keskustelivat tapaamisessaan arkkipiispa Romerosta ja hänen merkityksestään El Salvadorin kansalle, mutta myös kirkon työstä rauhan edistäjänä ja koulutuksen tarjoajana sekä kirkon merkityksestä köyhyyden ja järjestäytyneen rikollisuuden voittamisessa.

Huhtikuussa arkkipiispa Vincenzo Paglia, Paavillisen perheneuvoston puheenjohtaja, joka on Romeron kanonisaatioprosessin postulaattori, mainitsi saarnassaan, että Romeron kanonisaatioprosessi on ”jälleen auki”. Prosessi oli aloitettu vuonna 1993, ja Romerosta käytetään nimeä ”Jumalan palvelija”. Joidenkin väitteiden mukaan Romeron kirjoitusten läpikäyminen Uskonopin kongregaatiossa olisi ”pysäytetty” vuosina 2000-2005.

Vuonna 2007 paavi Benedictus XVI totesi eräässä haastattelussa, että hänen mielestään Romero oli suuri uskon todistaja, joka ”on epäilemättä autuaaksijulistamisen arvoinen”. Hän totesi kuitenkin, että vaikka kanonisaatioprosessi jatkui, oli syntynyt ongelmia, koska tietyt ryhmät pyrkivät väärin perustein tekemään arkkipiispa Romerosta poliittisen hahmon.

KATT/CNS

Kardinaali Vallini edelleen paavin vikaari Rooman hiippakuntaa varten

Paavi Franciscus on 18. toukokuuta 2013 päivätyssä kirjeessään vahvistanut kardinaali Agostino Vallinin (73) jatkavan yleisvikaarinaan Rooman hiippakuntaa varten. Kardinaali Vallini on toiminut tässä virassa paavi Benedictus XVI:n nimittämänä vuodesta 2008.

KATT/Radiovaticana

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Kesäkuun 2013 rukouksen apostolaatin palsta

Viimeiset paavit ovat korostaneet useissa yhteyksissä rakkauden kulttuurin rakentamisen tärkeyttä. Yksi sen pilareista on vuoropuhelun, kuuntelemisen ja keskinäisen kunnioituksen eli dialogin henki. Tätä henkeä tarvitaan kipeästi sekä kansojen että ihmisten välisissä suhteissa. Se edistää yhteisymmärrystä ja yhteistyötä niin perheissä ja työelämässä kuin kansojen ja uskontojen rauhaisassa kanssakäymisessä toistensa kanssa.

Dialogin henki on myös maailman uuden evankelioimisen paras asenne kohdata nykyajan maallistumisen ongelmat. Tämän kuukauden toisessa esirukousaiheessa pyydämme Jumalalta apua maallistumisen ongelman voittamiseen nimenomaan niissä maissa, joihin maallistumisen henki eniten on levinnyt. Miksi ei pyydetä rukoilemaan niiden maiden puolesta, joissa on vain lievempiä maallistumisen oireita? Ilmeisesti siitä syystä, että kaikki niin sanotun maallistumisen ilmiöt, ajatus- ja elämäntavat eivät ole aina vääriä tai kristinuskon vastaisia.

Nykyajan kasvava tietoisuus demokraattisesta vallankäytöstä, ihmissuhteista ja ihmisarvoisesta elämästä aivan globalisoinnin ja luonnon- ja ympäristönsuojelun kysymyksiin saakka on syy olla kiitollinen Jumalan luomis- ja pelastussuunnitelmalle. Kummankin suunnitelman toteutumiseksi kaikki ihmiset on kutsuttu olemaan Jumalan työtovereita. Tämä Jumalan rakkauden inkarnaation eli lihaksi tulemisen prosessi tässä ajassa on valmis vasta aikojen lopussa, kun Kristus tulee takaisin ja Jumala on kaikki kaikessa. Siihen hetkeen saakka meidän on kehitettävä maailmaa yhdessä Jumalan kanssa.

Maallistumisen eli sekularisaation peikko ilmenee siinä, missä ihmiset eivät enää tunnusta itseänsä Jumalan työtovereiksi tai eivät halua kiittää Jumalaa niistä lahjoista, joilla he ovat pystyneet saamaan aikaan niin paljon hyvää. Tämä omahyväisyyden ja kiittämättömyyden asenne on kielteisen maallistumisen ydin.

Maallistumisen eli sekularisaation kielteinen osa ilmenee kahdella tavalla. Ensiksi se ei pidä minkään arvoisena sitä, että me elämme dialogin hengessä Jumalan kanssa, kuuntelemme hänen sanaansa ja olemme rukoillen vuoropuhelussa Luojamme kanssa, jota sanomme meidän taivaalliseksi Isäksemme.

Toiseksi - ihme kyllä - tämä maallistunut asenne itse jarruttaa Jumalan luomissuunnitelman toteutumista kokonaisuudessaan, koska se ei ota huomioon kaikkia mahdollisuuksia, jotka Jumala on viisaudessaan kätkenyt luomakuntaan ja meihin ihmisiin.

Sen tähden Jumala itse on tullut meidän avuksemme omassa Pojassaan. Jeesus Kristus on antanut meille kirkossaan uuden sydämen ja uuden mielen osana omaa Henkeään. Tämä on kirkon evankelioimistyön perussanoma. Kun nykyisin puhutaan maailman uudesta evankelioimisesta, tarkoitus on jatkaa tätä arvokasta työtä mutta uudella innolla kaikkialla maailmassa, erityisesti niissä maissa, joissa kristinusko tällä hetkellä on menettämässä merkityksensä uskovien heikentyneen uskon tähden ja joissa se ei myöskään enää vaikuta niin tehokkaasti kansan julkiseen elämään kuin ennen.

Vuoropuhelu Jumalan kanssa auttaa meitä ymmärtämään ajan merkkejä ja löytämään sopivat keinot maallistumisen pahojen vaikutusten voittamiseen ja Jumalan rakkauden kulttuurin rakentamiseen.

Rukoilkaamme...

Kesäkuu
- Että vuoropuhelun, kuuntelemisen ja keskinäisen kunnioituksen kulttuuri vallitsisi kansojen keskuudessa.
- Että kristilliset yhteisöt edistäisivat tehokkaasti uutta evankelioimista siellä, missä maallistuminen on lisääntynyt eniten.

Juni
- Att det mellan folken råder en anda av dialog, lyhördhet och respekt.
- Att kristna församlingar framgångrikt kan förnya evangelisationen där sekulariseringen blivit som störst.

Heinäkuun 2013 rukouksen apostolaatin palsta

Heinäkuun aikana paavi Franciscus käy Brasiliassa Rio de Janeirossa. Siellä vietetään tänä vuonna katolisen kirkon Maailman nuortenpäiviä Jeesuksen Pyhän Sydämen valtavan patsaan suojassa. Meitä kehotetaan olemaan mukana hengessä ja rukoilemaan tämän megakokouksen osallistujille Jumalan siunausta. Millaisia hedelmiä kokouksen odotetaan tuottavan nuorisolle? Järjestäjät toivovat, että muutaman päivän kestävä kokous, johon osallistuu paitsi Brasilian ja Latinalaisen-Amerikan nuoria, myös tuhansia nuoria Aasiasta ja muista maanosista, rohkaisisi heitä kasvamaan evankeliumin hengessä ja jopa tulemaan Jumalan ilosanoman lähettiläiksi. Viimeinen sana vaikuttanee liian juhlalliselta, ottakaamme sen sijaan heitä kuvaamaan sopivampi ja nöyrempi nimi, kuten esimerkiksi lähetti, jonka Kalkutan pyhä äiti Teresa otti käyttöön sisarilleen.

Uuden paavin vierailu palautti mieleeni pyhän Franciscus Assisilaisen suhtautumisen suteen, joka pelästytti kyläläisiä. Kaikki pelkäsivät sitä, erityisesti lastensa ja lampaittensa puolesta. Mutta käydessään kylässä Jumalan pieni köyhä ei pelännyt sutta. Hän ystävystyi sen kanssa, antoi sille ruokaa ja kehotti kyläläisiä tekemään samoin säännöllisesti. Kylä rauhoittui, susi kesyyntyi ja rauha palautui ihmisten sydämiin.

Lyhyen paaviutensa aikana paavi Franciscus on jo voittanut monia susia puolellensa. Rio de Janeiron kokous on epäilemättä uusi haaste. On rukoiltava, että hän voittaisi nuorison luottamuksen ja heidän kauttaan heistä huolissaan olevien vanhempien, kasvattajien ja viranomaisten ennakkoluulot. Tietysti heidän iässään olevilta nuorilta ei saisi odottaa liikaa. Täytyy vain, niin kuin paavi teki kiirastorstaina, olla aina valmis heidän jalkojensa pesemiseen ja suhtautumaan ennakkoluulottomasti heihin. Tämä ei ole hemmottelua tai kaiken hyväksymistä, vaan kohtaamista myönteisessä mielessä. Silloin nuorten luottamus kasvaa, ja he uskaltavat ilmaista ajatuksensa ja tunteensa aikuisille. Tällöin monet ongelmat voidaan ennakoida, ja ne tulevat ajan mittaan hoidetuiksi ja häviävät.

Kuukauden toinen rukousaihe on lähetystyö Aasiassa. Jo jotkut apostolit tekivät lähetysmatkan Aasiaan; esimerkiksi pyhä Tuomas kävi nykyisessä Intiassa. Kuitenkin vasta löytöretkien ansiosta Aasia, niin kuin Pohjois- ja Etelä-Amerikkakin avautuivat lähetystyölle. 1700-luvulla lähetystyö kukoisti jopa Kiinassa. Mutta se sammui toisaalta Euroopan siirtomaapolitiikan tähden, joka pyrkii kaikin keinoin lisäämään voittoaan alkuperäiskansojen itsenäisyyden kustannuksella, toisaalta lähetystyötä tekevien järjestöjen keskinäisen erimielisyyden tähden siitä, millaista inkulturaation strategiaa oli toteutettava uusien kansojen keskuudessa. Nyt aika näyttää kypsältä lähetystyöhön, vaikka jotkut kulttuurit ovat suljettuja tai sulkeutumassa kristinuskolta ja asettavat esteitä uskonnonvapaudelle. Siellä missä näitä esteitä on, ei elämä ole helppoa kristityille.

Rukoilkaamme sadon Herraa, että lähetystyöntekijät saisivat vapaasti julistaa evankeliumia kaikkialla Aasiassa.

Rukoilkaamme...

Heinäkuu
- Että Brasiliassa pidettävät Maailman nuorten päivät voisivat rohkaista kaikkia nuoria katolilaisia kasvamaan evankeliumin opetuslapsiksi ja lähettiläiksi.
- Että koko Aasia avautuisi evankeliumin julistajille.

Elokuu
- Että vanhemmat ja opettajat auttaisivat uutta sukupolvea elämään vilpittömin omintunnoin.
- Että kirkko Afrikassa julistaisi evankeliumia uskollisesti ja edistäisi siellä rauhaa ja oikeudenmukaisuutta.

Juli
- Att världsungdomsdagen i Brasilien uppmuntrar all unga kristna att bli evangeliets lärjungar och missionärer.
- Att dörrarna öppnas för evangeliets budbärare i hela Asien.

Augusti
- Att föräldrar och lärare hjälper den nya generationen att växa till i medvetande om världen och livet.
- Att de lokala kyrkorna i Afrika troget förkunnar evangeliet och stödjer fred och rättvisa.

isä Frans Voss SCJ

JUNI

Kärlek och tjänst

O Gud, ditt namn är ”Jag är den Jag är”.
Du är oss nära också i våra relationer.
Vi har blivit till genom samhörighet och kommunikation. Därför tackar vi Dig idag för
alla former av god gemenskap.
Ge oss ett hjärta som kan lida och glädjas med andra.
Ge oss hjälpsamma händer, generositet och sensibilitet för andras behov.
Så följer vi Jesu Kristi föredöme.
Ur: Novena inför den helige Ignatius av Loyolas fest (31.8)

Caritas in veritate

Benedictus XVI

Edellisen paavin, Benedictus XVI:n kolmas, hyvin ajankohtainen kiertokirje, joka tuo esiin kristillisiä periaatteita talouskriisin keskellä. Nid., 14x20 cm, 108 s. 12 €.

katolinenkirjakauppa.net

Herra, auta vanhuksia heidän elämänsä ehtoossa! Anna heille iloa, terveyttä ja sinun siunaustasi!

Artikkeleita

Pitäkäämme katseemme kiinnitettyinä päämääräämme, Kristukseen

Pyhän Hengen lähettämisen juhlaan, jolloin muistimme kuukausi sitten liturgisesti kirkon syntymäpäivää, päättyi se kirkkovuoden osa, jossa vietimme Kristuksen ajallisen elämän ja hänen pelastustyönsä ratkaisevia vaiheita. Sen jälkeen on kolme niin sanottua teemajuhlaa: Pyhän Kolminaisuuden juhla, Kristuksen Pyhän Ruumiin ja Veren juhla ja lopuksi ikään kuin molempien juhlien yhteenvetona Jeesuksen Pyhän Sydämen juhla.

Kirkon historian aikana nämä juhlat ovat syntyneet munkkien ja nunnien mietiskelyn ja rukouksen tuloksena. Ajan mittaan tähän päivän saakka näiden uskon salaisuuksien vietto on tullut suosituksi myös kristikansan hartauselämässä ja on elävöittänyt seurakuntalaisten uskonelämää.

Nämä hartausmuodot ja rukousaiheet ovat toisaalta niin yksinkertaisia, että tavallinen uskova voi saada apua niistä suhteessaan taivaan Isään, Jumalan ihmiseksi tulleeseen Poikaan ja Pyhään Henkeen. Toisaalta ne ovat sisällöltään niin rikkaita, että ne voivat antaa päivästä päivään ihmisen uskonelämälle uusia ulottuvuuksia, virikkeitä ja haasteita.

Yleensä jokaisella spiritualiteetilla eli hengellisellä tiellä on omia lempiajatuksia ja hengellisiä harjoituksia, jotka ovat lähtökohtana koko Jumalan ja uskon salaisuuteen perehtymiseen. Hengellisen elämän arvokkuushan on nimenomaan siinä, että meillä on henkilökohtainen suhde kolmiyhteisen Jumalan eri persooniin. Jumala ja Luojamme on Isämme taivaassa, Jumalan Sana on Isän Poika, joka tuli ihmiseksi. Hän on meidän veljemme. Pyhä Henki on Jumalan rakkauden Henki. Hän yhdistää Jumalan eri persoonat rakkaudessa toisiinsa ja tekee meistä, jotka on luotu Jumalan kuviksi, Jumalan eläviä kuvia, Jeesuksen kaltaisia ihmisiä, Jumalan perheen yksimielisiä jäseniä.

Tämä hengellisen elämän perustotuus ilmenee kauniisti Jeesuksen Pyhästä Sydämestä. Sydän on tärkeä elin ihmisen ruumiissa. Olemme iloisia, kun sydämemme toimii hyvin, mutta olemme huolissamme, kun siihen ilmestyy häiriöitä. Pyrimme kaikin keinoin saamaan ne korjatuksi. Mutta sydän-sanalla on myös toinen merkitys, se on vertauskuva ihmisen persoonasta. Silloin se kertoo millaisesta ihmisestä on kysymys. Onko hän hyvä vai paha, sen opimme tuntemaan katsoessamme hänen sydämeensä.

Kun katsomme Vapahtajan sydämeen, niin on tunnustettava, että hän on se ihminen vailla vertaa, jolla on sydän paikallaan. Hänellä oli arvovaltaa, koska hän itse eli niin kuin hän julisti. Sydämeltään hän oli aina oma itsensä, jopa ristillä. Hän ei ollut vain myötätuntoinen, hän oli myös myötäkärsivä. Hän antoi jopa elämänsä ystäviensä puolesta, vaikka nämä eivät olleet hänen rakkautensa arvoisia. Hän oli armahtavainen ja laupias. Jeesukselta jokainen meistä voi oppia paljon, esimerkiksi hänen oman kehotuksensa mukaan olemaan nöyrä ja lempeä sydämeltään.

Meidän ihmisten ongelmana on sydäntemme liika ahtaus, itsekeskeisyys ja itsekkyys. Tätä vasten tarkasteltuna Jeesuksen sydän on niin laaja, että maailmankaikkeus mahtuu siihen. Siinä on tilaa taivaalliselle Isälle ja Pyhälle Hengelle. Vastarakkaudesta Isään hän otti vastaan haastavan tehtävän sovittaa ihmiskunnan Jumalan kanssa. Pyhä Henki toimi hänen kanssaan pelastustyössä. Isä ilmaisi mieltymyksensä Poikansa uhrautuvuuteen. Kun Jeesus kastettiin Jordanvirrassa, Pyhä Henki voiteli hänet Messiaaksi, Kristukseksi, ihmiskunnan uudeksi Aadamiksi.

Jeesuksen sydämessä on tila kaikille ihmisille ketään poissulkematta. Kaikille, jotka ovat eläneet ennen häntä, ja niille, jotka hänen jälkeensä syntyvät maailmaan. Hän välittää erityisesti niistä, jotka ovat maailman epäoikeudenmukaisuuden ja rakkaudettomuuden uhreja. Hän sanoi näitä vähäisimpiä onnettomia ihmisiä omiksi veljikseen ja sisarikseen. Jeesus ymmärsi kärsivän ihmisen tarpeet ja tahtoi lieventää ihmisen kipuja ja ahdistusta. Myötätunnossaan hän näki tavattoman paljon vaivaa ja kärsi meidän sijaisenamme. Vapaaehtoisesti hän otti meidän ristimme päällensä, osoittaen Jumalan rakkauden olevan kaikkea maailman pahaa vahvempi. Tällöin hän uudisti meidän sydämemme Jumalan rakkauden ja laupeuden Hengen avulla.

Ne, jotka kaipaavat armahtavaisuutta ja syntiensä anteeksiantoa ja uskovat Jeesuksen olevan maailman Vapahtaja, saavat elää Jumalan rauhassa. Tämä rauha on tullut meidän osaksemme Jeesuksen sovitustyön hedelmänä. Maailmassa on paljon sovittamattomia seikkoja, sekä ihmisen omassa sydämessä että hänen suhteessaan lähimmäisiin, puhumattakaan yhteiskuntaelämästä, jossa kansojen ja eri ihmisryhmien oman edun tavoittelu estää rakentamasta rauhallisia elämänoloja. Tämä on maailman synti kaikkine pahoine seurauksineen sekä jokaiselle ihmiselle erikseen että koko ihmiskunnalle.

Ristillä Jeesus voitti kaiken sen pahan, joka on aiheuttanut maailmassa levottomuuden ja ihmisten vieraantumisen elämän päämäärästä ja Jumalan sydämestä. Hän poisti kaiken pahan tekemällä yksinkertaisesti sitä, mikä on hyvää. Tällä tavoin Jeesuksen sydämestä on tullut sekä meidän esikuvamme että elämänlähteemme.

Kun tutkimme rukoillen hänen sydämensä aivoituksia ja vietämme yhdessä säännöllisesti hänen elämänsä salaisuuksia kirkon liturgiassa, meistä tulee hänen kaltaisiaan. Älkäämme unohtako sitä, että pyhässä eukaristiassa saamme myös ammentaa voimaa Jeesuksen ristillä avatusta sydämestä. Tästä pelastuksen lähteestä vuoti verta ja vettä, kun sotilas lävisti Jeesuksen kyljen keihäällä. Kirkkoisät näkivät vedessä enteen kasteen sakramentista ja veressä kuvan pyhästä eukaristiasta. Lehtimajanjuhlassa Jeesus kehotti ammentamaan apua hänen sydämestään huutaen temppelissä kansalle: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon!” Evankelista Johannes on kommentoinut tätä sanaa niin, että Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan (Joh. 7:36). Pyhän Hengen toinen nimihän on Eläväksitekijä. Pyhä Henki muuttaa Jeesuksen elämän salaisuudet tosiksi ja meidän elämäämme kantaviksi ja ravitseviksi tekijöiksi.

Jeesuksen Pyhän Sydämen ehdoton rakkaus ja armahtavaisuus kutsuu meidät vastarakkauteen ja kiitollisuuteen. Hän itse ei tahtonut hoitaa sovitustyönsä hedelmien jakamista yksin. Hän kaipasi Getsemanessa ymmärrystä ja lohdutusta apostoleiltaan, mutta he vain nukahtivat omaan murheeseensa. Niin tilanne oli ennen hänen vangitsemistaan ja ristinkuolemaansa. Vasta ylösnoustuaan Jeesus pystyi lähettämään opetuslapsilleen Pyhän Hengen - saman Jumalan Hengen, joka alussa varjosi Nasaretin Neitsyt Marian, josta tuli Vapahtajan äiti, saman Pyhän Hengen, joka oli avustanut alusta asti loppuun saakka Jeesusta hänen sovitustyössään. Vastaanotettuaan helluntaina Pyhän Hengen apostolit oivalsivat oman roolinsa Jumalan pelastussuunnitelmassa. Silloin he ymmärsivät, että kirkon tarkoitus maan päällä on Jeesuksen Pyhän Sydämen valtakunnan rakentaminen tässä ajassa. Meidät kaikki, jotka olemme kirkon jäseniä, hän on kutsunut rakentamaan kanssaan Pyhässä Hengessä tätä rakkauden ja oikeudenmukaisuuden valtakuntaa, tarjoamalla sovitustyönsä hedelmät kaikille ihmisille. Autuaita ovat ne, jotka kaipaavat sitä elämäänsä.

Apostoli Paavali iloitsi tästä tehtävästä, vaikka se vaati häneltä uhrautuvuutta ja myötäkärsimystä pastoraalisessa

Artikkeleita

työssään. Hän kirjoitti kirjeessään kolossalaisille: ”Iloitsen saadessani kärsiä teidän hyväksenne. Sen mitä Kristuksen ahdistuksesta vielä puuttuu, minä täytän omassa ruumiissani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on kirkko (Kol. 1:24).” Kalkutan autuas äiti Teresa on opettanut samaa omalla elämällään. Jumalallinen rakkaus edellyttää meissä tiettyä valmiuttakin vaivannäköön ja uhrautuvuuteen maailman syntien sovitukseksi ja ihmiselämän uudistamiseksi. Ilman sitä meidän rakkauden- ja laupeudentekomme eivät ole Kristuksen mittapuun mukaisia, eivätkä ne ole ympäristöllemme ja maailmalle uskottavia todistuksia rakkaudestamme Vapahtajaamme kohtaan.

Jeesuksen Sydämen hartaudessa on monta eri kohtaa, jotka herättävät huomiotamme. Hänen persoonansa on niin rikas, että emme voi rajoittaa kunnioitustamme vain yhteen näkemykseen. Joidenkin hartaus keskittyy Jeesuksen armahtavaisuuteen, joka kehottaa uskovia panemaan luottamuksensa häneen kaikissa elämäntilanteissa - kuten Krakovan pyhä sisar Faustina opetti. Toiset pyrkivät vastaamaan Jeesuksen janoon ristillä palvelemalla aineellisesti ja henkisesti köyhiä kanssaihmisiään kuten Kalkutan autuaan äiti Teresan sisaret, Jeesuksen kuolemantuskan ursuliinisisaret ja Jeesuksen Pyhän Sydämen veljeskunnan papit. He pyrkivät seuraamaan elämässään Jeesuksen uhrautuvuutta palvellen häntä pienissä ja isoissa ihmisissä, jotka tarvitsevat tukea elämässään.

Marian kirkossa Helsingissä on kaksi kuvaa Jeesuksen Pyhästä Sydämestä. Toinen on laupeuden Jeesuksen kuva. Tämä kehottaa ihmisiä uudistamaan luottamuksensa häneen, joka on meidän syntiemme anteeksiantamus ja elämämme leipä. Toisessa kuvassa Jeesus ikään kuin pyytää meiltä ymmärrystä sovitustyötään kohtaan, toivoen että me vastarakkaudesta auttaisimme häntä rakentamaan hänen rakkautensa valtakuntaa ihmisten sieluissa ja kansojen yhteiskuntaelämässä. Molemmat kuvat täydentävät toinen toistaan kauniisti, sillä kumpikin omalla tavallaan muistuttaa meitä hänen sydämensä rikkaudesta, joka on tuonut lähemmäksi meitä Jumalan rakkauden salaisuuden.

isä Frans Voss scj

Kesäleirit 2013

9.-21.6. Stella Maris, vastuuhenkilö sisar Barbara • 15.-20.7. Kuopio, vastuuhenkilö isä Oscar • 22.-26.7. Jyväskylä, vastuuhenkilö isä Oscar • 27.7.-3.8. Stella Maris, vastuuhenkilö isä Peter • 5.-9.8. Stella Maris, vastuuhenkilö isä Marco

Kuunteleminen, päätös, toiminta

Paavi Franciscuksen puhe ruusukkorukouksen yhteydessä Pietarinkirkon aukiolla 31. toukokuuta 2013, Marian kuukauden päätteeksi.

Rakkaat veljet ja sisaret,

tänä iltana rukoilimme yhdessä pyhän ruusukkorukouksen. Kävimme uudelleen läpi joitakin Jeesuksen elämän ja meidän pelastuksemme tapahtumia, ja teimme tämän äitimme Marian kanssa, joka vakaalla kädellä ohjaa meidät poikansa Jeesuksen luo. Maria ohjaa meidät aina Jeesuksen luo.

Tänään vietämme juhlaa, jonka aihe on Neitsyt Marian vierailu sukulaisensa Elisabetin luona. Haluan mietiskellä kanssanne tätä salaisuutta, joka osoittaa, että Maria kohtaa elämäntiensä realistisesti, inhimillisesti ja konkreettisesti.

Kolme sanaa tiivistää Marian asenteen: kuunteleminen, päätös, toiminta. Nämä sanat osoittavat meillekin tien kohdatessamme sen, mitä Herra pyytää meiltä elämässämme. Kuunteleminen, päätös, toiminta.

1 Kuunteleminen. Miksi Maria lähtee sukulaisensa Elisabetin luo? Koska Herran enkeli sanoi: ”Myös sukulaisesi Elisabet kantaa poikalasta, vaikka on jo vanha…” (Luuk. 1:36). Maria osaa kuunnella Jumalaa. Huomatkaa: ei ole kyse yksinkertaisesta ja pinnallisesta ”kuulemisesta”, vaan ”kuuntelemisesta” tarkkaavasti, vastaanottamisesta, valmiudesta olla Jumalan käytettävissä. Ei ole kyse hajamielisestä tavasta, jolla me joskus kohtaamme Herran tai toisemme: kuulemme sanat, mutta emme todella kuuntele. Maria on Jumalaa kohtaan tarkkaavainen, kuuntelee Jumalaa.

Mutta Maria kuuntelee myös tosiasioita. Hän lukee elämänsä tapahtumia, kiinnittää huomiota konkreettiseen todellisuuteen eikä pysähdy pinnallisiin vaan käy syvälle ymmärtääkseen niiden merkityksen. Sukulainen Elisabet, joka on jo vanha, odottaa poikalasta: tämä on tosiasia. Mutta Maria kiinnittää huomiota sen merkitykseen, osaa käsittää sen: ”Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.” (Luuk. 1:37)

Tämä pätee myös meidän elämäämme: kuunnella Jumalaa, joka puhuu meille, ja kuunnella myös jokapäiväistä todellisuutta; kiinnittää huomiota ihmisiin ja tosiasioihin, koska Herra on elämämme ovella ja kolkuttaa monin tavoin, asettaa merkkejä tiellemme. Hän antaa meille kyvyn nähdä ne. Maria on kuuntelemisen äiti, kuuntelemisen tarkkaavaisena Jumalaa kohtaan ja samalla tarkkaavaisena elämän tapahtumia kohtaan.

2 Toinen sana: päätös. Maria ei elä ”kiireessä”, levottomasti, vaan, kuten pyhä Luukas korostaa, ”kätki nämä asiat sydämeensä ja tutkisteli niitä” (vrt. Luuk. 2:19, 51). Ja myös enkelin ilmoittamisen ratkaisevalla hetkellä Maria kysyy: ”Miten se on mahdollista?” (Luuk. 1:34). Hän ei kuitenkaan pysähdy mietiskelyn hetkeen, vaan ottaa askeleen eteenpäin: tekee päätöksen. Hän ei elä hätäisesti, vaan vain silloin kun on välttämätöntä hän ”kiiruhtaa matkaan”. Maria ei raahaudu tapahtumien mukaan eikä väistä päätöksenteon vaivaa. Näin tapahtuu sekä perustavanlaatuisessa valinnassa, joka muuttaa hänen elämänsä (”Minä olen Herran palvelijatar…” Luuk. 1:38), että jokapäiväisen elämän valinnoissa, joilla niilläkin on rikas merkitys. Mieleen tulee kertomus Kaanan häistä (vrt. Joh. 2:1-11). Siinäkin näkyy Marian realismi, inhimillisyys ja konkreettisuus, kun hän kiinnittää huomiota asioihin ja ongelmiin. Hän huomaa ja ymmärtää morsiusparin vaikeuden, kun näiltä loppuu viini kesken juhlan; hän miettii ja tietää, että Jeesus voi tehdä jotakin, ja päättää kääntyä poikansa puoleen, jotta tämä auttaisi: ”Heillä ei ole viiniä” (Joh. 2:3). Hän päättää.

Elämässä on vaikea tehdä päätöksiä, usein meillä on taipumus viivytellä niiden tekemistä, jättää niiden tekeminen muille; usein mieluummin annamme tapahtumien viedä meitä ja seuraamme hetken muotia. Joskus tiedämme, mitä meidän on tehtävä, mutta meillä ei ole siihen rohkeutta tai se näyttää meistä liian vaikealta, koska se merkitsisi vastavirtaan kulkemista. Maria kulkee vastavirtaan Herran syntymän ilmoittamisen, Elisabetin luona vierailun, Kaanan häiden hetkellä. Hän kulkee vastavirtaan. Hän kuuntelee Jumalaa, mietiskelee ja yrittää ymmärtää todellisuutta, ja päättää luottaa täysin Jumalaan. Vaikka onkin raskaana, hän päättää lähteä iäkkään sukulaisensa luo. Hän päättää kääntyä Poikansa puoleen pelastaakseen hääjuhlan ilon.

3 Kolmas sana: toiminta. Maria lähti matkaan ja ”kiiruhti” (vrt. Luuk. 1:39). Viime sunnuntaina korostin tätä Marian toimintatapaa. Huolimatta vaikeuksista ja kritiikistä, jota varmasti sai osaksen päätettyään lähteä, hän ei pysähdy. Hän ”kiiruhtaa”. Rukouksessa, Jumalan edessä, mietiskellessään elämänsä tapahtumia Marialla ei ole kiire. Mutta kun hänelle on selvinnyt, mitä Jumala häneltä pyytää ja mitä hänen on tehtävä, hän ei epäröi eikä viivyttele, vaan ”kiiruhtaa”. Pyhä Ambrosius kommentoi: ”Pyhän Hengen armo ei salli hitautta”. Marian toiminta on seurausta hänen kuuliaisuudestaan enkelin sanoja kohtaan, mutta liittyy rakkauteen. Hän menee Elisabetin luo ollakseen tälle avuksi. Lähtiessään talostaan, omasta itsestään, rakkauden vuoksi hän kantaa mukanaan kaikkein kalleinta: poikaa, Jeesusta.

Joskus mekin pysähdymme kuuntelemaan ja mietiskelemään, mitä meidän pitäisi tehdä, ehkä jopa näemme selvästi päätöksen, joka meidän pitäisi tehdä, mutta emme siirry toimintaan. Ennen kaikkea emme laita itseämme peliin ja ”kiiruhda” toisten luo tuodaksemme heille apuamme, ymmärrystämme ja rakkauttamme; tuodaksemme Marian lailla - sanoilla ja ennen kaikkea toimintamme konkreettisella todistuksella -sen, mikä on kaikkein kalleinta ja minkä olemme vastaanottaneet: Jeesuksen ja hänen ilosanomansa. Maria, kuuntelemisen, päätöksen ja toiminnan nainen.

Maria, kuuntelemisen nainen, avaa korvamme; auta, että osaamme kuunnella poikasi Jeesuksen sanoja tämän maailman tuhansien sanojen joukossa; auta, että osaamme kuunnella todellisuutta, jossa elämme, jokaista kohtaamaamme ihmistä, ennen kaikkea köyhiä, puutteenalaisia ja vaikeuksissa olevia.

Maria, päätöksen nainen, valaise mielemme ja sydämemme, jotta osaisimme olla epäröimättä kuuliaisia poikasi Jeesuksen sanalle; anna meille päätöksenteon rohkeutta, ettemme jätä elämäämme muiden ohjailtavaksi.

Maria, toiminnan nainen, anna käsiemme ja jalkojemme kiiruhtaa muiden luo tuodaksemme heille poikasi Jeesuksen laupeuden ja rakkauden, tuodaksemme sinun laillasi maailmaan evankeliumin valon. Aamen.

Ihmisiä

ANTEEKSI ANTAMINEN ON NIIN KUIN AVAIN

Isä Guy Barbier de Courteix syntyi Ranskan Chabanais'ssa 20.9.1921. Hänet vihittiin papiksi 29.6.1951. Isä Guy saapui Suomeen 1964 toimien ensin Ekumeenisessa keskuksessa ja sitten pitkään Emmaus–järjestössä. Vuonna 1986 hän sai nimityksen Pyhän Henrikin katedraalin papistoon. Hän toimi sielunhoitajana myös Viron katolilaisten keskuudessa ja Venäjällä. Helsingin hiippakunnassa hän toimi viimeiset vuodet eksorkistina. Isä Guy kuoli 21.6.2011 kirkon sakramenttien vahvistamana. Hänet haudattiin Turun katoliselle hautausmaalle 29.6.2013.
Haastattelin isä Guytä hänen elämäntarinastaan talvella 2011. Haastattelu oli tarkoitus julkaista saman vuoden kesällä isä Guyn kahden suuren merkkipäivän yhteydessä: pappeuden 60–vuotisjuhlan ja 90–vuotissyntymäpäivän. Näiden tilalle tuli kuitenkin yllättäen vielä suurempi juhla: isä Guy kutsuttiin hänen kaipaamaansa iäisyyteen, yhteisen Isämme luo.

Teitä kuunnellessa tuntuu, että ajattelette aina: "Miten voisin auttaa muita ihmisiä tällä kokemuksella?" Onko mielestänne jokaisen kristityn perustehtävä auttaa muita?

Jaa, tietysti. Mutta minun täytyy sanoa kuten Abbé Pierre, kun häneltä kysyttiin, mitä te olette tehnyt. Hän sanoi: En ole mitään tehnyt. Kaikki on tapahtunut minulle.

Tämä asia on vähän samanlainen. Auttaminen tulee, koska me olemme katsoneet toisia, jotka ovat auttaneet. Esimerkiksi vanhempia, esimerkiksi pappeja ja ihmisiä, jotka olemme tunteneet. Me olemme nähneet, kuinka kaunista auttaminen on. Ja vähitellen me olemme syventäneet tätä ajatusta. Mutta ensimmäinen, joka on auttanut, on Kristus. Siksi meidän täytyy ensin katsoa, kuinka Kristus on auttanut meitä. Ja koko evankeliumi näyttää sitä. Se on, minusta tuntuu, tämä vastaus siihen.

Miten saitte pappiskutsumuksenne?

Pappiskutsumus on tullut erikoisella tavalla. Olin St. Étiennen kaupungissa, lähellä Lyonia, ja olin koulussa. Ja yhtäkkiä tapahtui oikein vaikea juttu, että minun äidin isä ja äiti halvaantuivat. He tulivat asumaan meidän kanssamme. Ja vanhemmat huomasivat, että kun tulin koulusta, kun oli vielä työtä, tekemistä kotona, en tehnyt niin hyvin, koska koetin katsoa isovanhempia ja olla heidän kanssaan. Mutta minun sukulainen, poika, lähetettiin toiseen kouluun, joka oli etelässä, lähellä Marseillea. Ja heti vanhemmat ajatteli lähettää minut sinne. Se oli 500 km:n päässä kotoa, se oli vähän kovaa, olin 12-vuotias ja itkin paljon koska olisin halunnut olla kotona. Mutta se oli näin.

Mutta yks kummallinen juttu. Siellä oli pappi, joka oli ollut kauan Uudessa Kaledoniassa, oikein kaukana. Ja lapsena hän oli sattumalta ollut minun isoäidin ystävä. Ja kun tulin, olin tervetullut. Hän oli niin kiltti minulle. Ja sen kautta mieleeni tuli ajatus tulla papiksi ja lähteä auttamaan ihmiset, joka oli oikein kaukana. Jo kun olin 12 vuotta, ajattelin tulla papiksi. Se oli näin.

Mutta sota tuli väliin.

Jaa. Ja sen jälkeen olin noin viisi vuotta siellä. Meidän maa oli miehitetty. Saksalaiset oli joka puolella ja lähetti meidät työskentelemään tehtaassa Saksassa. Olin puolitoista vuotta tehtaassa siellä. Emme olisi ollenkaan halunneet olla siellä, meillä oli vastarinta. Siitä seurasi, että Gestapo otti meidät kiinni ja lähetti meidät keskitysleirille.

Siksi koko tämä elämä on syventänyt kutsumusta, jonka Jumala oli antanut minulle. Näin, miten ihmiset kärsivät keskitysleirillä. Näin myös hengellisellä tavalla, kuinka ihmiset kärsivät, ovat köyhiä kun heillä ei ole Kristusta. Ja kun tulin takaisin, halusin yhä enemmän tulla papiksi.

Olette sanonut, että kokemus kärsimyksistä keskitysleirillä on auttanut teitä papintehtävässä.

Tietysti. Koska kun kaikki mahdollisuudet ovat poissa, jotka ihminen tavallisesti saa kun hän on kotona, kun hän on työssä. Ja ihminen on vankilassa ja alttiina kuolemalle koko ajan. Se oli kauheaa, ihmiset kuolivat koko ajan, sairaudesta, tai työstä tai erilaisista... Niin, miljoonat kuolivat keskitysleirissä. Siksi me katsoimme, kuinka parka ihminen ei voi tehdä mitään yksin. Ja heti tuli tämä ajatus, että ainoa Jumala voi auttaa ihmisiä. Ja muistan, että kerran yks joka oli minun kanssa sanoi, että sinulla on onnea että sinulla on usko, koska se pelastaa sinut. Ja hän kuoli, ja olen elävä.

Onko ihmisellä oltava jokin tarkoitus, jotta hän selviytyisi vaikeista kärsimyksistä?

Tietysti. Se oli kauheaa ihmisille, jolla ei ole minkäänlainen tarkoitus. Oli nuori mies, joka oli ilman toivoa. Se oli kauheaa, kauheaa nähdä tätä. Hän oli avuton, kokonaan. Päinvastoin me olemme nähneet, kun oli toivoa. Tuli isä, tämä puolalainen... [Maximilian Kolbe] Tämä, joka kuoli siellä, koska hän [meni vapaaehtoisesti toisen vangin sijasta] paikkaan, missä kaikkien piti kuolla.

Sitten jatkoitte opiskelua...

Ensin menin Pariisiin ja olin seminaarissa viis vuotta. Ja tulin papiksi. Olin minun kaupungissa neljä vuotta pienessä seurakunnassa. Sen jälkeen etsin jotakin, joka voisi auttaa minua, ja löysin Prado-järjestön. Siinä meillä on yli tuhat pappia, on sisaret, on veljet, on maallikot. Olin kolme vuotta työläispappina. Se tarkoittaa pappeja, jotka menevät työskentelemään niin kuin työläinen tehtaaseen miesten kanssa. Sen kautta miehet voisivat tuntea, mitä on Kristus, ja kääntyä myös. Mutta Roomassa oli kardinaali Ottaviani, joka pelkäsi, että tämä järjestö oli vaarallinen papeille ja määräsi, että meidän täytyy lopettaa. [Vaarallinen siksi, että pappeja pyydettiin osallistumaan lakkoihin], ja tulisi politiikka. Ja oli marxismi ja kaikki. Silloin oli 800 työläispappia. Ja heitä pyydettiin pysäyttämään työt. Osa pysäytti. Minä en tiennyt mitä tehdä silloin.

Koko ajan kun olin keskitysleirillä, olin koko Euroopan kanssa. Saksalaiset olivat lähettäneet heidät vankilaan heidän uskonsa takia, koska on erilaiset jutut. Ja olin melkein koko ajan ainoa ranskalainen, paikassa missä olin. Mutta olin koko ajan venäläisten kanssa, puolalaisten kanssa, unkarilaisten kanssa, koko Eurooppa. Kaks kertaa olin saanut elää, koska venäläiset pelastivat minut. Yks kerta kun me menimme junassa, se oli tavaravaunu, me olimme oikein pahassa tilanteessa. Ja kun piti mennä pois, leirille, en voinut kävellä. Oikein paha. Mutta kaksi nuorta venäläistä ottivat minut käsiin ja veivät minut leirille. Muuten sotilaat olisivat ampuneet minut. Ja toinen kerta, kun sota oli loppu, se oli venäläinen armeija, joka vapautti meitä. Olin silloin Tšekkoslovakiassa.

Siksi tämä ajatus venäläisistä oli mieleen. Ja ajattelin: ehkä jos Jumala haluaisi, menen sinne sen jälkeen. Siksi pyysin, jos voisin mennä Roomaan venäläiseen kouluun, Russicumiin, missä ihmiset opiskelevat itäriitusta ja tietysti liturgiaa ja kieltä. Siksi olin vuoden siellä. Ja kun tulin takaisin olin Lyonissa ja venäläisessä kappelissa toisen papin kanssa. Ja sen jälkeen jatkettiin näin. Mutta en ollut silloin opiskellut kieltä, koska tämä oli vanhaa venäjää, slaavia, siksi etsin mahdollisuutta. Ja kun meillä oli kokous Lyonissa, mihin toiset itäriituksen papit tulivat, tuli myös isä Robert Caluwé, joka oli Suomessa. Kysyin häneltä, mihin voisin mennä jatkamaan venäjän opiskelua. Hän sanoi: "Tule meille! Meillä on yliopisto ja kaikki, te voitte olla täällä." Siksi tulin tänne. Ajattelin tulla muutamaksi kuukaudeksi, mutta nyt olen ollut 45 vuotta.

Onko Suomi mielestänne muuttunut paljon tänä aikana?

Suuremmaksi. Se on muuttanut niin paljon erikoisesti. Jaa, jaa-jaa. Ennen kuin tulin, Suomi oli syrjässä, kokonaan. Oli raja, 1700 km. Ei mahdollisuutta tulla tänne. Ja ihmiset eivät ole tottuneet siihen, mitä tapahtuu muualla. Sen jälkeen kun tulivat ne ensimmäiset halpamatkat lentokoneella, ihmiset alkoivat tuntea, mitä tapahtuu Euroopassa, Italiassa, Espanjassa ja muualla. Ja he tulivat takaisin ja kertoivat toisille, että elämä on kokonaan toinen kuin me ajattelimme. Yhä enemmän

Ihmisiä

oli ihmisiä, jotka tutustuivat sen jälkeen siihen, kuinka muualla elämä oli.

Ja yksi pieni asia: kun tulin talvella, kun oli 20 astetta tai enemmän, olin hämmästetty kun näin ison jonon ulkona, baarin edessä. Ajattelin: mitä tapahtuu ja miksi? Koska ylioppilaat haluaisivat olla yhdessä ja keskustella ja juoda jotakin myöskin, mutta ei ole riittävästi paikkaa, missä ne voivat olla. Ja nykyisin se on mennyt niin erikoisella tavalla, että kesällä on vaikka baari ulkona. Se on kokonaan uus, niin kuin se on Italiassa tai Espanjassa. Kyllä se on muuttunut erikoisella tavalla.

Kuinka te opitte suomen kielen? Opiskelitteko suomea yliopistossa?

Tietysti, tietysti. Mutta minun kieli on aina oikein huono, koska minulla ei ole aikaa. Opiskelin ensin venäjää, ja sen jälkeen piti tietää, jäänkö vai lähdenkö. Siksi menin mons. Cobbenin luo ja kysyin, tarvitsetteko, että jään tänne. Hän sanoi: ei, meillä on riittävästi pappia. Ei tarvitse. Siksi ajattelin: menen pois. Mutta tänä aikana olin tutustunut erääseen ryhmään, joka oli tullut Helsinkiin. Nimi oli Emmaus. Se oli Abbè Pierre, joka perusti sen Ranskassa ja maailmassa. Ja Perusta, Amerikasta, oli tullut ihmisiä, jotka perustivat pienen ryhmän. Mutta puolen vuoden jälkeen he lähtivät pois, ja kuulin, että etsivät joku, joka voisi jatkaa. Olin miettinyt, että tämä olisi vähän niin kuin olin elänyt kolme vuotta Ranskassa työläispappina. Siksi sanoin piispalle ja myös toiselle, minun johtajalle, ja kaikki suostuivat. Eli aloitin Emmaus-työn. Olin melkein 20 vuotta Emmauksessa. Työnä oli kerätä vanhaa tavaraa ja myydä toisten hyväksi, mutta minua innosti sama juttu kuin vankilassa: olla ihmisten kanssa. Siksi sanoin, että haluaisin elää ihmisten kanssa, joilla on vaikeuksia. Ja heti ensimmäiset, jotka tulivat, olivat ihmisiä, jotka olivat humalassa. Siksi elin melkein 20 vuotta pienen ryhmän kanssa. Meitä oli kymmenen, ei paljon enemmän, mutta kaikki olivat alkoholisteja.

Te asuitte samassa paikassa?

Me asuimme samassa paikassa, me nukuimme samassa huoneessa, me söimme yhdessä, me työskentelimme myös yhdessä. Minun tehtäväni oli mennä hakemaan autolla tavaraa, ja he korjasivat tämän tavaran ennen kuin se myytiin. Olin koko tämän ajan ihmisten kanssa, joista tuli minun oikein hyviä ystäviä. Oikein hyviä ystäviä.

Olette sanonut, että usein ei voinut nukkua, koska asuintoverit metelöivät.

Jaa, mutta katsokaa. Olen kuuro! Se on pelastanut minut! Koska yks korva toimii, mutta ei toinen. Siksi kun nukuin ja panin yhden korvan sänkyyn, en kuullut mitään. (nauraa)

Milloin te menetitte kuulonne?

Kun olin vankilassa sain niin kuin kidutus. Oikein hirveä isku korvalle, ja nyt tämä ei toimi ollenkaan.

Mihin loppui Emmaus-työ? Teidän polvenne väsyivät...?

Jaa! 20 vuoden ajan olen kantanut sohvia, huonekaluja ja kaikenlaista, mutta jonain päivänä polvet eivät halunneet jatkaa, ja siksi lopetin. Siksi tulin monseigneur Verschurenin luo ja kysyin: haluatteko kuitenkin että olisin pappi seurakunnassa? Hän sanoi: kyllä, tulkaa, te voitte auttaa ulkomaalaisia. Siksi tulin St. Henrikin kirkkoon ja olen ollut yli 20 vuotta täällä.

Olette matkustanut paljon, Venäjälle ja Viroon.

Kun täytin 70, ajattelin, että sen jälkeen olen vähän vapaa, koska sen aikana tavallisesti pappi on vapaa. Siksi kysyin monseigneur Verschurenilta, jos voisin kesän aikana, loman aikana, mennä auttamaan ihmisiä, joilla on vaikeuksia. Ja menin ensin Valko-Venäjälle. Kävin kolme vuotta, yhden kuukauden kesällä, auttamassa pappeja siellä. Mutta kerran olin ollut Minskissä, kauempana, ja menin Eestin kautta. Ja siellä näin, että pappi oli yksin ja meni koko ajan paikasta paikkaan. Seitsemän seurakuntaa yksin. Ja siksi pyysin piispalta, että jos voisin mennä ei vain kesällä, mutta kaikkina aikoina, viikossa kaks tai kolme päivää auttamaan tätä pappia. Silloin tuli minun matkustaminen Viroon.

Ja olette käynyt myös Moskovassa ja Tomskissa?

Jaa. Kesällä menin monta kertaa äiti Teresan sisaren avulla auttamaan nämä sisaret ja myös joka hoitavat koko Venäjän ympäri ja erityisesti moneen Siperian kaupunkiin. Se oli vain kesällä. Mutta nämä kaks viimeistä vuotta olen saanut mennä joka kuukausi yks viikko Moskovaan auttamaan siellä sisaria ja miehiä.

Miten karmeliitat kuuluvat elämäänne?

Karmeliittiluostari oli aina minun elämässäni. Kun olin 5-vuotias tein ensimmäisen kommuunion karmeliittisisarelle, koska he olivat minun kaupungissa. Ja sen jälkeen olin koko ajan heidän kanssa, koska minulla oli sukulainen, tyttö, joka meni luostariin ja sen jälkeen kun olin seurakunnassa, oli seurakuntalainen nainen, joka meni myös heille. Siksi olin aina heidän kanssaan. Siksi kun tulin Suomeen, ja kun ensimmäiset karmeliitit tulivat Yhdysvalloista, tarjosin piispalle, että voisin auttaa heitä. Siksi perustettiin heidän paikka, joka oli entinen paikka missä Emmaus oli ollut viis vuotta. Ja sen jälkeen olen jatkanut. Alussa olin joka päivä lukemassa jumalanpalvelus heille, mutta nykyisin olen vain lauantaina illalla ja sunnuntaina aamulla.

Saitte lisäksi hiippakunnan eksorkistin tehtävän.

Ja se on tapahtunut näin: kymmenen vuoden jälkeen isä Martti Voutilainen tuli meille ja sanoi: haluatko auttaa naista, joka haluaisi saada eksorsismin? Ja sanoin hänelle: mitä se tarkoittaa? Koska eksorsismi oli kokonaan hävinnyt kirkon elämästä. Melkein yli kakskymmentä, yli kakssataa vuotta. Siksi sanoin: jos tarvitsee. Ja minun pitäisi aloittaa yksin? Hän sanoi, että Pyhä Henki tulisi auttamaan minua. Minun täytyy todeta, että se oli ainoa, joka on auttanut minua alussa, koska ei kukaan tiennyt tarkasti, mitä se oli.

Se oli kummallinen, koska ihmiset tulivat pyytämään. En tiedä kuinka ne tiesivät, että oli joku pappi, joka oli saanut piispalta tämän valan. Se oli todella Pyhä Henki, joka lähetti heidät tänne. Nykyisin minulla on niin paljon ihmisiä Helsingissä ja Tallinnassa, että en jaksa ottaa enemmän. Koska melkein joka päivä, se on kuitenkin vähän raskas. Jokainen ihminen tarvitsee ainakin yks tunti ja se on vaativaa, paljon.

On selvää, että Jeesus on sanonut: ilman minua ette voi tehdä mitään, mutta myös ilman ihmisen suostumusta olla mukana, Jumala ei voi tehdä mitään. Muistan erään, jonka puolesta rukoilimme kauan. Kun saimme tietää, että hän ei halua antaa anteeksi jollekulle, rukoilimme nöyrästi. Me pyysimme, että hän voisi antaa anteeksi. Eräänä päivänä hän tuli ja sanoi: olen valmis antamaan anteeksi. Ja pian hän oli vapaa.

Se oli ihme meille. Koska anteeksi antaminen, se on niin kuin avain. Se on sanottu Isä meidän -rukouksessa: me saamme anteeksi Jumalalta yhtä paljon kuin me annamme anteeksi toisille.

Uskotteko, että kaikki kääntyy lopulta hyväksi, kaikki kokemukset?

Jaa! Kärsimys on jotakin, joka on muuttunut kokonaan, kun Kristus on tullut. Ennen Kristusta kaikki kärsimys oli paha. Mutta Kristus on näyttänyt meille, että hänen kärsimyksensä kautta hän on voinut pelastaa maailman, ihmiset.

Meillä on messussa yks aika, joka on oikein tärkeä. Se on offertorium. Offertorium on se aika, kun pappi ottaa leivän, joka on silloin ainoastaan leipä, ja viinin, joka on silloin ainoastaan viini. Ja hän tarjoaa tämän Jumalalle. Ja sen aikana kirkko pyytää, että me toisimme Jeesuksen kärsimyksen kanssa meidän oman kärsimyksen. Pyhän Hengen kautta Jumala muuttaa kaiken niin, että tästä, joka oli paha, tulee pelastus. Jumalanpalvelus on se merkki, jonka joka päivä me tarjoamme ihmisille. Tuokaa teidän kärsimykset, ja Jumala voi kääntää sen hyväksi.

Mikä on elämän tarkoitus?

Se riippuu jokaisesta ihmisestä. Se riippuu siitä, mitä ihminen on löytänyt elämässään. Mutta juuri se muuttuu kokonaan, kun ihminen on löytänyt Kristuksen. [Raamatusta näkee], kuinka Jeesus on toiminut apostolien kanssa ja kuinka hän haluaisi toimia meidän kanssamme. Siksi elämän tarkoitus tulee kokonaan toisella tavalla. Ei ajatella itseään, vaan ajatellaan tehdä, mitä Jeesus tarjoaa meille ja haluaa meistä.

Meiju Salonen

Teksti perustuu nauhoitettuun haastatteluun, ja siihen on tarkoituksella jätetty näkyviin isä Guylle ominainen puhetapa. Hakasulkeissa olevat kohdat ovat nauhoituksen jälkeen tehtyjä täydennyksiä, jotka perustuvat haastatteluaineistoon.

Pyhien hetkipalvelus

Kesän 2013 aikana tulee painosta kauan odotettu Pyhien hetkipalvelus (laudes ja vesper). Se sisältää kirkkovuoden tavallisen ajan Herran juhlat, pyhien vietot sekä kuolleiden palveluksen. Kirjan normaalihinta on 16 EUR, mutta hiippakuntajuhlassa 10.8. sitä on myytävänä 15 eur/kpl. Maksaa voi käteisellä (pyydämme varaamaan tasarahan) tai maksukortilla.

KATT

Diakoniksi vihkiminen

Hiippakunnan pappiskandidaatti Anders Hambergin diakoniksi vihkiminen on sovittu vietettäväksi lauantaina 28.9.2013 klo 12.00 alkaen Pyhän Henrikin katedraalissa Helsingissä. Lisätietoja myöhemmin.

KATT

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Artikkeleita

Pyhiinvaelluksella Schönstattissa

Schönstatt on mariaaninen pyhiinvaelluskohde Saksan Reininmaalla, n. 10 km päässä Koblenzin kaupungista. Se syntyi, kun pallottiini-isä Joseph Kentenich (1885-1968) ja ryhmä poikia solmivat rakkauden liiton Neitsyt Marian kanssa 18.10.1914. Tässä liitossa he pyysivät Mariaa asumaan heidän pieneen kappeliinsa ja jakamaan armoja sieltä sekä lupasivat itsensä Marian kasvatettaviksi. Näin sai alkunsa myös kansainvälinen Schönstattin apostolinen liike, joka on levinnyt kaikille mantereille.

Pyhiinvaellusten tärkein kohde Schönstattissa on alkupyhäkkö, jossa ensimmäinen rakkauden liitto solmittiin. Se on pieni kappeli, johon mahtuu kerralla noin 30 henkeä. Kappelissa on puinen alttari, jossa on Jeesus-lasta pitelevän Neitsyt Marian kuva sekä lisäksi pyhien Paavalin, Pietarin ja Mikaelin kuvat. Tästä alkupyhäköstä on ympäri maailman jo noin 200 samankokoista ja -näköistä kopiota.

Pieni ryhmä suomalaisia kävi huhtikuussa pyhiinvaelluksella Schönstattissa. Meidät otti vastaan sisar M. Margarite Rodriguez ISSM, joka myös toimi oppaanamme koko pyhiinvaelluksen ajan näyttäen meille Schönstatt-liikkeen perustajan isä Joseph Kentenichin elämään ja liikkeen toimintaan liittyviä paikkoja ja kertoen niiden historiasta.

Joka kuukauden 18. päivä Schönstatt-liike viettää liiton päivää, jossa jäsenet uudistavat rakkauden liittonsa Neitsyt Marian kanssa. Osallistuimme liiton päivän viettoon ja sen yhteydessä kaksi suomalaista, Aki Rogel ja Jussi Terävä, solmivat Neitsyt Marian kanssa rakkauden liiton. Lisäksi meille luovutettiin Suomeen tuotavaksi vaeltava Kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin pyhäkkö (MTA), jollaisia pääkaupunkiseudulla kiertää nyt jo kuusi kappaletta. Ne vierailevat kussakin kodissa viikon kerrallaan parin kuukauden välein.

Juho Kyntäjä

Schönstatin alkupyhäkkö nähtynä sen huoneen ikkunasta, jossa isä Joseph Kentenich asui ja työskenteli vuosina 1927-1942 sekä 1945-1950.

Ajatuksia Schönstattin pyhiinvaellukselta

Jussi Terävä ja Aki Rogel Schönstattin alkupyhäkössä.

Mennessämme Schönstattiin siellä oli jo kevät pitkällä ja lämmintä. Ystävällinen sisar otti meidät vastaan ja majoituimme. Seuraavana päivänä tapasimme oppaamme sisar Margareten, josta aluksi tunnistin voimakkaan läsnäolon tunteen. Hän oli hyvin ystävällinen ja puhui hyvää amerikanenglantia. Hän oli innostunut siitä, että Suomesta kaksi ihmistä tulee solmimaan rakkauden liiton Neitsyt Marian kanssa. Järjestelyt tuntuivat häntä hieman jännittävän, että kaikki sujuisi hyvin. Päivällä tutustuimme alkupyhäkköön, jossa tapahtuma pidettäisiin.

Päivän aikana kuulimme Schönstatt-liikkeen historiasta ja ajatuksista sekä tutustuimme paikkoihin. Illalla valmistauduimme messuun isossa kirkossa. Messun päätyttyä lähdimme kulkueena kohti alkupyhäkköä. Etujoukossa olivat papit ja sitten eri kansallisuuksien edustajat oman maansa lipun kanssa. Päivällä olimme jo huomanneet, että Suomen lippu puuttui, joten Aki sai kannettavakseen Euroopan unionin lipun. Alkupyhäkköön sisar Margarite oli löytänyt jostain toimistosta Suomen lipun pöytästandaarissa, ja siellä se oli sitten koko vierailumme ajan. Schönstattiin tulee liiton päivänä, joka on joka kuukauden 18. päivä, pyhiinvaeltajia eri maista. Meidän aikanamme siellä oli osallistujia mm. Englannista, Puolasta ja Latinalaisesta Amerikasta. Pyhäkössä pidetyssä aamumessussa oli useampi kieli käytössä. Kansainvälisyys ja silti perheenomaisuus lämmittivät mieltä.

Rukouspiirin pyhäkkö luovutettiin ensin Juholle. Sen jälkeen vuorossa oli Akin ja Jussin rakkauden liiton solmiminen Neitsyt Marian kanssa, millä tarkoitetaan Schönstatt-liikkeeseen sitoutumista tekemällä rakkauden liitto. Tunnuslauseena on ”Ei mitään ilman sinua, ei mitään ilman meitä” eli yhdessä toimien Jumalan tarkoitusperien saavuttamiseksi. ”Suuret saavutukset ovat mahdollisia vain Jumalan avulla mutta eivät koskaan ilman inhimillistä ponnistusta. Jumala ottaa rakkauden liitossa ponnistuksemme vastaan ja antaa niille siunauksensa ja moninkertaisen sadon.” Liiton solmimiseen liittyi kynttilä, joka paloi tilaisuuden aikana.

Tilaisuuden jälkeen menimme tulipesän ääreen, jossa poltettiin Jumalalle antamiamme rukouksia ja uhrauksia. Ne ovat vain ihmisten ja Jumalan välisiä. Koko iltatilaisuuden ajan ympärillä olevat tuntemattomat henkilöt elivät mukana samassa hengessä ja tuntuivat olevan läheisiä eri kielestä ja kansallisuudesta huolimatta. Vaikka meitä ei tunnettu, meidät otettiin vastaan kuin perheenjäsenet.

Tällaista yhteisöllisyyden henkeä toivoisi myös tänne Suomeen, että voisimme tuntea kuuluvamme samaan perheeseen, vaikka meillä olisi erilaisia mieltymyksiä hengellisissä asioissa. Tärkeimmät asiat ovat kuitenkin meille yhteisiä ja ne yhdistävät meitä Jumalaan ja toisiimme. Meidät lähettiin Schönstattista rakkauden ja rukouksen lähettiläiksi takaisin omaan maahamme. Toivottavasti voimme ympäristöissämme edistää rauhan ja rakkauden sekä kansainvälisyyden ilmapiiriä.

Ihmiset olivat aidosti iloisia siitä, että Schönstatt-liike saa jalansijaa myös Suomessa, ja me olemme myös iloisia siitä, että toimme Suomen näkyväksi Schönstatt-liikkeeseen. Schönstatt-liike täyttää ensi vuonna 100 vuotta.

Aki Rogel

Tilaisuudesta internetissä:
http://www.schoenstatt.org/en/news/1479/155/April-18th-the-Covenant-of-Love-arrives-in-Finland.htm

Artikkeleita

Sisar M. Margarite Rodríguez ISSM ja suomalaisia pyhiinvaeltajia Bundesheimin edessä.

”Mahdollisimman paljon vapautta, mahdollisimman vähän velvollisuuksia, mahdollisimman paljon hengen kasvatusta”

Schönstattin pedagogian kulmakivinä ovat rakkaus, luottamus ja vapaus. Rakkaus ilmenee luottamuksena Jumalan kaitselmukseen jokapäiväisessä elämässä, mutta myös luottamuksena toisiin ihmisiin ja heidän kykyynsä käyttää vapauttaan oikein. Vapaus ilmenee kunkin ihmisen omanlaisena kutsumuksena seurata Kristusta ja kantaa vapaaehtoiset lahjansa Jumalalle rakkaudesta häneen. Vapaus herättää suurisieluista ja anteliasta rakkautta. Ihmisen oma tehtävä on nähdä alueet, joissa hän tarvitsee kehitystä, sekä löytää ja valita niihin lääkkeet hengellisen ohjaajan avustamana. Tätä prosessia kutsutaan itsensä kasvattamiseksi.

Miten itseään voi kasvattaa?
Schönstattin käyttämiä menetelmiä itsensä kasvattamisessa ovat henkilökohtainen ihanne, erityinen päätös ja hengellinen päiväohjelma. Liikkeen jäsenet valitsevat yleensä muutamalla sanalla ilmaistavan henkilökohtaisen ihanteen, jota kohti he kasvattavat itseään jokapäiväisessä elämässä. Apuna heillä on erityinen päätös eli ripin yhteydessä valittu yksi pieni ja konkreettinen asia, jossa ihminen haluaa kasvattaa itseään ja jonka toteutuminen kunakin päivänä kirjataan ylös ja raportoidaan rippi-isälle. Hengellinen päiväohjelma taas on eräänlainen vähimmäismäärä rukousta, hengellistä lukemista ja/tai itsensä kuolettamista, jonka ihminen kokee tarvitsevansa voidakseen kasvattaa itseään.

”Ei mitään ilman sinua, ei mitään ilman meitä”
Suuret saavutukset ovat mahdollisia vain Jumalan avulla mutta eivät koskaan ilman inhimillistä ponnistusta. Jumala ottaa rakkauden liitossa ponnistuksemme vastaan ja antaa niille siunauksensa ja moninkertaisen sadon.

Massaihminen
Schönstatt-liikkeen perustaja isä Joseph Kentenich näki jo toisen maailmansodan jälkeisinä vuosina, että aikamme ihmisen suuri uhka on tulla ”massaihmiseksi”: tehdä, ajatella, tuntea ja tietää samaa kuin kaikki muutkin. Tästä yhdenmukaisuuden kulttuurista on tullut este löytää Jumala ja kasvaa hyveissä. Kasvattaminen vapauteen ja oman ihanteen löytämiseen on mahdollisuus murtautua ulos massaihmisen muotista.

Pyhiinvaeltajan kokemus Schönstattista

Kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin vaeltavia pyhäkköjä siunattavana alkupyhäkössä. Ruusukolla kruunattu kuva on tulossa Suomeen. Vasemmalla lisäksi Akin ja Jussin liitonkynttilät.

Oli synkeä huhtikuinen päivä, lämpötila pari astetta plussan puolella ja jonkinlaista kylmää tihkua satoi niskaan. Istuin autossa matkalla lentokentälle. Jalkoihin koski ja olin todella pahalla päällä. Miten minä olin tähän tilanteeseen joutunut? Taustaksi kerrottakoon ensinnäkin, että olen kärsinyt tapaturman aiheuttaman nivelrikon kivuista jo 9 vuotta. Varsinkin kulunut alkuvuosi on ollut vaikeata aikaa. Mutta miksi lentokentälle? Täytän tänä vuonna 50 vuotta, ja olen pitkään miettinyt minne oikeastaan haluaisin matkustaa ”juhlan” kunniaksi. Joskus tammikuussa huomasin Juho Kyntäjän ilmoituksen Facebookissa, jossa hän etsi mahdollisia matkakumppaneita pyhiinvaellukselle Schönstattiin. Sen kummempia miettimättä ilmoittauduin mukaan, ja tästä syystä olin siis matkalla lentokentälle. Vaeltava MTA oli muuten luonani juuri matkaa edeltävän viikon, ja osallistui myös ortodoksiseen akatistokseen kotini ja työpaikkani Kulttuurikeskus Sofian kappelissa.

Lentokentän ruuhka ja hälinä saivat minut entistä pahemmalle tuulelle, ja tämä jatkui vielä koko lennon ajan. Mutta mieli muuttui, kun Frankfurtissa paistoi aurinko ja lämpöä oli 24 astetta. Ehkä tästä elämästä tulisikin vielä jotakin, ja ehkä Jumalanäiti suojeleekin pyhiinvaellustamme. Muutaman mutkan kautta pääsimme myöhään illalla perille, ja Haus Schönfelsin emäntä sisar Gerda otti pienen ryhmämme sydämellisesti vastaan. Ihanan pehmeä peti odotti, ja viihdyinkin peiton alla aina seuraavan päivän lounaaseen asti.

Leppoisa sää jatkui, kun sisar Margarete Schönstattin englanninkielisestä toimistosta tuli noutamaan meidät opastetulle kierrokselle. Ensimmäiseksi menimme tietysti alkupyhäkköön (Urheiligtum). Täytyy myöntää, että se niin sanotusti kolahti ja kovaa. Muu ryhmä jatkoi kierrostaan, mutta minä palasin alkupyhäkköön. Siitä tulikin jokapäiväinen traditio. Jotenkin selittämättömän helpolta tuntui vuodattaa mielessäni pyöriviä huolia Jumalanäidille, ja koin voimakkaasti, että minua myös kuunneltiin. Kivut vaivasivat koko ajan, mutta niistä en marissut. Myöhemmin asiaa ajateltuani otaksun, että Äiti piti juuri siitä, että kivuista huolimatta saavuin joka päivä alkupyhäkköön. Kommuuniollakin kävin kolmesti, myös lähtöpäivän aamun varhaismessussa.

Kotimatka Suomeen oli kinkkailua kepin kanssa. Olin etukäteen ajatellut nauttia tuopillisen herkullista olutta Frankfurtin kentällä, mutta valtava ruuhka turvatarkastuksessa veti ajan niin tiukalle, ettei se sitten onnistunutkaan. Sain olueni vasta koneessa Latvian kohdalla. Kipeä polveni ei tykännyt lentomatkoista, ja sen kyllä tunsin kotiin palattuani. Muutama päivä meni ihan huilatessa, että kipu edes jotenkin rauhoittuisi. Opiaateillahan sitä sitten rauhoiteltiin.

Niin. Ensimmäinen katolinen pyhiinvaellukseni oli nyt ohi, joten mitähän sitten? Yhdeksän vuotta lääkärit ovat minulle vakuuttaneet, ettei polveen ruiskutettava hyalgaani auta minua, koska se ei kasvata uutta rustoa, kun entistä ei ole jäljellä. Ei autakaan, ihan totta. Mutta kun tämän matkan jälkeen lääkäri sitä pisti, niin se vaikuttikin toisella tavalla: KAIKKI KIVUT HÄVISIVÄT! Toki vaikutus on vain väliaikainen, mutta sitten otetaan uudet pistokset. Ensimmäisen kerran yhdeksään vuoteen olen nyt nauttinut kivuttomasta elämästä. Ja se on ainakin minulle ihme. Sisar Margarete ilahtui suunnattomasti kuulumisistani, ja lupasi välittää kiitokseni alkupyhäkössä. Hän myös selvittää, miten saan hankittua kiitoslaatan alkupyhäkön viereisen kappelin seinälle, monien muiden joukkoon.

Kunnia Jumalalle korkeuksissa! Kiitos Jumalanäidille ja ihanille Schönstattin sisarille. Lämmin kiitos myös Kyntäjän perheelle sekä Akille ja Jussille mukavasta matkaseurasta.

Romanos Pyrrö

Uskon vuosi

Tällä Uskon vuosi –teemasivulla julkaistaan Uskon vuoden aikana Pohjoismaiden piispojen lyhyitä mietelmiä Apostolisen uskontunnustuksen eri kohdista. Tämän pienoiskatekeesin on kirjoittanut Kööpenhaminan piispa Czeslaw Kozon.

Minä uskon pyhän katolisen kirkon

Usko kirkkoon sisältyy uskontunnustukseen luonnollisesti heti kolmiyhteisen Jumalan tunnustamisen jälkeen. Kuitenkin kirkkoa pidetään usein jonakin sellaisena, jonka voi valita tai vaihtaa johonkin toiseen yhteyteen, jossa ihminen voi elää todeksi uskoaan Jumalaan.

Koska kirkko koostuu ihmisistä, toimii materiaalisessa maailmassa ja on riippuvainen maallisista rakenteista, sitä haavoittavat ihmisten heikkoudet ja pyrkimykset. Siksi se voi aiheuttaa pettymystä ja turhautumista. Siksi monet ihmiset sanovat, että he uskovat Jumalaan, mutta eivät kirkkoon.

Tämän vaikeuden voittamiseksi on tärkeää huomata, että kirkko on enemmän kuin se, mitä näemme ja koemme ajallisesti ja paikallisesti. Samalla emme voi olla ilman kirkkoa, joka on näkyvä ajassa ja paikassa, jo siksikin, että me itse toimimme ajassa ja paikassa ja sen vuoksi olemme riippuvaisia näkyvistä merkeistä ja rakenteista. Usko kolmiyhteiseen Jumalaan on perustavanlaatuisempaa kuin usko kirkkoon, mutta usko Jumalaan välitetään meille kirkon kautta, ja Kristuksen tahdon mukaisesti se eletään todeksi kirkossa. Vatikaanin II kirkolliskokous sanoo liturgiakonstituutiossaan (2), että kirkolle ”on luonteenomaista olla samalla inhimillinen ja jumalallinen, näkyvä ja kuitenkin omistaa näkymättömät, työssä innokas ja kuitenkin vapaa mietiskelyyn, maailmassa läsnä oleva ja kuitenkin muukalainen.”

Sen, että usko Jumalaan ja usko kirkkoon ovat erottamattomasti sidoksissa toisiinsa, paavi Benedictus XVI selitti kauniisti saarnassaan Berliinin Olympiastadionilla 22. syyskuuta 2011. Hän otti lähtökohdaksi Kristuksen vertauksen itsestään tosi viinipuuna (Joh. 15). Tämä vertaus ei välittömästi puhu kirkosta, mutta jos vertaamme tätä kuvaa muihin kohtiin Uudessa testamentissa, Kristuksen samaistuminen kirkkoonsa tulee selkeämmin ilmi. Tulee myös selväksi, että olemme riippuvaisia kirkosta yhteydessämme Kristukseen. Kun Saul, ennen kuin hänestä tuli Paavali, vainosi kristittyjä, kysyi Kristus: ”Miksi vainoat minua?” (Ap.t. 9:4). Paavali sanoo Kristuksesta: ”Hän on ruumiin, kirkon, pää” (Kol. 1:18). Ensimmäisessä Korinttilaiskirjeessä (12:27) hän sanoo: ”Te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen.”

Siksi on vahva analogia näiden kahden vertauskuvan välillä: kuvan kirkosta Kristuksen ruumiina, jonka jäseniä olemme, ja kuvan Kristuksesta tosi viinipuuna, jonka oksia me olemme. Jos emme pysy Kristuksessa emmekä siis kirkossa, emme voi tehdä mitään (vrt. Joh. 15:5b). Voimme tarkastella myös myönteisemmin ilmaistua lupausta, jonka Kristus antaa niille, jotka pysyvät hänessä: ”Jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän (siis viinitarhuri eli Isä) puhdistaa liioista versoista, jotta se tuottaisi hedelmää entistä enemmän.” (Joh. 15:2b). Emme ainoastaan voi olla olematta ilman kirkkoa, vaan kirkossa meillä on mahdollisuus hengelliseen kasvuun ja selvään yhteiseen todistukseen Kristuksen rakkaudesta ja totuudesta.

Apostolisessa uskontunnustuksessa puhumme kirkosta pyhänä ja katolisena. Se on pyhä, koska sen perustaja, Kristus on pyhä; koska Pyhä Henki pitää sen koossa; koska se koostuu ihmisistä, jotka pyhitetään kasteessa, ja koska se johtaa pyhyyteen eli johtaa meitä seuraamaan Jumalan tapaa ajatella ja todella toteuttaa sitä hyvää, josta hän on niin rikas. Kirkko on katolinen, koska se on kaikenkattava. Siksi se myös yhdistää, mutta ei tee kaikesta samaa. Kaikella monimuotoisuudella on juuret ykseydessä, erityisesti siinä, mikä koskee uskoa, ja siksi kirkko on myös yhtä Kristuksen kanssa, ja meidän on oltava yhtä hänen kanssaan, ja siten yhtä hänen kirkossaan.

Usko Jumalaan on jotain hyvin henkilökohtaista, jota vain me itse voimme harkita ja hyväksyä, mutta se ei ole yksityisasia. Tarvitsemme toisten apua uskossa, ja samalla meidät on lähetetty välittämään usko toisille. Vaikka olemme erittäin individualistisia, olemme myös riippuvaisia yhteisöstä, ei sellaisesta, jonka olemme itse rakentaneet, vaan yhteisöstä, jonka Kristus, yksi paimen, on perustanut, jotta se olisi yksi lauma, hänen kirkkonsa. (Vrt. Joh. 10:16b)

+ Czeslaw Kozon
Kööpenhaminan piispa

Uskon vuoden tapahtumia Helsingin katolisessa hiippakunnassa

On tärkeää, että tieto Uskon vuoden tapahtumista saavuttaa kaikki hiippakuntalaiset. Fides pyrkii kokoamaan tiedot kaikista Uskon vuoteen liittyvistä tapahtumista, luennoista, seminaareista, retreteistä ja muista hengellisistä tilaisuuksista koko hiippakunnassa. Kaikkia seurakuntia ja yhdistyksiä pyydetään lähettämään tiedot Uskoon vuoteen liittyvistä tapahtumistaan osoitteeseen fides@katolinen.fi.

Hiippakuntajuhla Lohjalla ja Stella Mariksessa

Lauantaina 10.8.2013
Tervetuloa hiippakunnan juhlaan!

Juhla alkaa pontifikaalimessulla Lohjan keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa klo 10.30. Sitä ennen on mahdollisuus ripittäytymiseen. Messun jälkeen siirrytään Stella Marikseen, jossa on lounas klo 13, Uskon vuoden esitelmä klo 14, Neitsyt Marian hartaus klo 15 ja lähtökahvit klo 16. Myös Stella Mariksessa on mahdollisuus ripittäytymiseen.

Tule mukaan rakentamaan hiippakuntaamme yhdessä! Ilmoittautumiset (myös omalla autolla tulevat) ja tiedustelut yhteiskuljetuksista omaan seurakuntaan.

Stiftsfest i Lojo och Stella Maris

Lördag, 10 augusti
Välkomna till stiftsfesten!

Festen börjar med en pontifikalmässa i den medeltida kyrkan Sankt Lars i Lojo kl. 10.30. Det finns möjlighet till bikt [även på svenska] inför mässan. Efter mässan fortsätter festen på Stella Maris, där det blir lunch kl. 13, ett föredrag om Trons år kl. 14, en Maria-andakt kl. 15 och avslutningskaffe kl. 16. Möjlighet till bikt även på Stella Maris.

Kom med så bygger vi upp vårt stift tillsammans! Kontakta din egen församling om du är på väg (även om du kommer med egen bil). Församlingarna ger också information om de samtransporter som ordnas.

Diocesan Feast in Lohja and Stella Maris

Saturday, August 10
Welcome to the Diocesan Feast!

The feast will begin with a Pontifical Mass in the medieval Saint Lawrence Church in Lohja at 10.30. Before Mass, there is opportunity for confession. After the Mass, the feast will continue at Stella Maris with lunch at 13.00, a lecture on the Year of Faith at 14.00, Marian procession and prayer at 15.00, and farewell coffee at 16.00. Confession is possible also at Stella Maris.

Please join us so we can build our Diocese together! Please let your own parish know if you are coming (even if you come by private car). The parishes also have information about transport arrangements.

Uskon vuosi

Ekumeeninen pyhiinvaellus Assisiin ja Roomaan

Olen ollut Assisissa ja Roomassa aikaisemminkin pyhiinvaellusmatkalla. Tämä matka erosi edellisistä monella tavalla, olihan se luonteeltaan ekumeeninen. Pyhiinvaellus suuntautui myös Sienaan, Katariina Sienalaisen kaupunkiin. Ryhmämme oli suuri eli 52 henkilöä. Mukana oli kaksi piispaa, oma piispamme Teemu Sippo SCJ katolisesta kirkosta ja emerituspiispa Eero Huovinen luterilaisen kirkon edustajana, lukuisia pappeja ja pyhiinvaeltajia eri kirkkokunnista, myös luterilaisen kirkon herätysliikkeistä.

Matkamme suuntautui ensin Assisiin ja siellä tutustuimme ensisijaisesti Franciscus Assisilaiseen. Ihan kaikkiin paikkoihin en voinut osallistua polveeni jälleen iskeneen bursiitin (polven niveltulehdus) takia. Onneksi matkaseurassamme oli kaksikin lääkäriä, sain ohjeet tulehduskipulääkkeen suuren annoksen nauttimiseen, ja polvi alkoi kestää monen kilometrin mittaiset kävelyt. Ohjelmaa oli runsaasti. Sää oli kaikkea muuta kuin Italian tavallisesti kaunis toukokuun lopun säätila: vesisadetta ja kovaa tuulta lähes joka päivä.

Assisista matka jatkui bussilla Sienaan, sekä minulle että miehelleni entuudestaan tuntemattomaan kaupunkiin. Italialaisen oppaan johdolla tutustuimme nähtävyyksiin, ja katolisen messun vietti piispa Sippo heti ensimmäisenä päivänä Sienassa. Ohjelmassa oli myös domininikaani-isän (priorin) tapaaminen kirjastossa, missä saimme nähdä mm. maailman vanhimman kirjan.

Viidentenä matkapäivänä matkasimme tuttuun Roomaan. Hotellimme oli Bramante, aivan Vatikaanin muurin vieressä. En ole koskaan nähnyt toukokuussa Roomassa niin paljon turisteja kuin tällä kertaa. En tiedä, oliko uuden paavin valinta saanut tämän aikaan, mutta tungos oli valtava niin Pietarinkirkon sunnuntaimessun aikaan kuin Vatikaanin museoissakin. Pyhän Domitillan katakombeissa tungos ei häirinnyt ja saimme rauhassa kulkea italialaisen oppaan johdolla katakombeissa ja kuulla oikeaa tietoa katakombien käytöstä. Tähän katakombiin oli haudattu n. 150.000 ruumista.

Piispa Eero Huovinen vei meidät aukioloajan ulkopuolella Villa Lanteen, ja oli mielenkiintoista tutustua paikkaan, jonka ohi olen vain aikaisemmin ajanut taksilla. Museoneuvos Anja-Tuulikki Huovinen oli erinomainen opas koko matkan ajan tutustuttaen meidät pyhiinvaeltajat taiteeseen lukuisissa kohteissa.

Kaiken kaikkiaan ekumeeninen pyhiinvaellusmatka oli mielenkiintoinen puolin ja toisin ja avasi varmasti monen matkailijan silmät näkemään ei vain eroavaisuuksia vaan yhtäläisyyksiä eri kirkkokuntien välillä.

Magdalena Torkko

Kuva: Antti Kruus

Rakkaus on konkreettista

Paavi Franciscus kävi Rakkauden lähetyssisarten, vapaaehtoistyöntekijöiden ja heidän auttamiensa köyhien luona 21. toukokuuta 2013, jolloin heidän työnsä Vatikaanissa täytti 25 vuotta. Rakkauden lähetyssisarten pitämä soppakeittiö ja naisten asuntola ”Dono di Maria” eli ”Marian lahja” sijaitsee Vatikaanin muurien sisäpuolella lähellä Uskonopin kongregaation rakennusta ja Paavali VI:n audienssisalia. ”Marian lahja” tarjoaa päivittäin aterian noin 60 hengelle ja yösijan 25 naiselle. Se perustettiin autuaan paavi Johannes Paavali II:n aloitteesta. Hän antoi talon autuaalle äiti Teresa Kalkuttalaiselle 21. toukokuuta 1988. Johannes Paavali II vieraili keskuksessa kahdeksan kertaa, ja siellä kävi myös paavi Benedictus XVI. Paavi Franciscus totesi, että tämä Vatikaanin ja Italian rajalla sijaitseva keskus on ”voimakas muistutus kaikille meille, kirkolle ja Rooman kaupungille siitä, että meidän on yhä enemmän oltava perhe, koti, joka on valmis vastaanottamaan, osoittamaan huomiota ja edistämään veljeyttä.”

Paavi muistutti, että rakkaus on vastavuoroista ja konkreettista. Sisarten talo antaa sekä aineellista että hengellistä apua köyhille, joita Roomaan tulee kaikkialta maailmasta, mutta apu ei ole yksisuuntaista. Myös köyhät ovat lahja tälle talolle ja kirkolle, he ”lahjoittavat” mahdollisuuden palvella. He osoittavat, että Jumalan ja lähimmäisen rakastaminen ei ole jotakin abstraktia, vaan syvästi konkreettista: ”nähdä jokaisessa ihmisessä Herran kasvot ja palvella häntä konkreettisesti. Rakkaat veljet ja sisaret, te olette Jeesuksen kasvot.” Paavin mukaan meidän on opittava uudelleen ymmärtämään mitä lahja, antaminen odottamatta vastapalvelusta ja solidaarisuus merkitsevät. ”Rajoittamaton kapitalismi on opettanut meille voiton logiikkaa hinnalla millä hyvänsä, antamista saadaksemme, hyväksikäyttöä ihmisistä välittämättä…ja seuraukset näkyvät nykyisessä kriisissä!”

Paavi kiitti Rakkauden lähetyssisaria, -veljiä ja vapaaehtoistyöntekijöitä: ”Te teette näkyväksi kirkon rakkauden köyhiä kohtaan. Jokapäiväisellä palveluksellanne olette Jumalan käsi, joka ravitsee kaiken, mikä elää (vrt. Ps. 145:16). Kuinka monta kertaa näinä vuosina olettekaan laupiaan samarialaisen lailla kumartuneet apua tarvitsevan puoleen, katsoneet häntä silmiin, ojentaneet hänelle kätenne ja nostaneet hänet ylös! Kuinka monta suuta olette ruokkineet kärsivällisinä ja omistautuen! Kuinka monia haavoja, erityisesti hengellisiä haavoja, olettekaan sitoneet!”

KATT/VIS/CNS

Pieni pyhiinvaellukseni
Kirsti Ellilä

Valloittavasti kuvitettu päiväkirja pyhiinvaelluksesta Pyhän Henrikin tiellä Yläneeltä Köyliön kirkkokarille 15.-17.6.2012. 52 sivua, 15x11 cm. Winbase, Piispanristi, 2012. Hinta 5€.

katolinenkirjakauppa.net

Nuorille

Catholic Students' Club – Omnia per Cor Mariae!

Nuoria katolilaisia osallistuu aktiivisesti kirkon toimintaan kaikissa seurakunnissamme, ja erilaisia nuorten ryhmiä syntyy enemmän tai vähemmän spontaanisti. Hiippakunnan nuorisojärjestön Juventus Catholican toiminta on nykyisin pitkälti kanavoitunut eri seurakunnissa toimiviin aktiivisiin nuorten ryhmiin, mutta Juventuksen piirissä 18 vuotta sitten syntynyt Catholic Students' Club eli CSC on edelleen elinvoimainen.

Catholic Students' Club kutsuu opiskelijoita ja nuoria aikuisia Helsingistä ja lähialueilta kokoontumaan ruusukkorukoukseen ja pyhään messuun Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappeliin, yleensä kaksi kertaa kuussa tiistai-iltaisin. CSC perustettiin Marko Tervaportin aloitteesta syksyllä 1995 Juventus Catholican alaosastoksi alaosastoksi ja samalla Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) piirissä toimivaksi järjestöksi.

CSC:n alkuvuodet

Tervaportti kertoo, että hänen ollessaan JC:n puheenjohtaja toiminnassa oli mukana monia nuoria tai jo aikuisikään päässeitä innokkaita, kirkon uskolle ja moraaliopetukselle omistautuneita katolilaisia. He olivat kiinnostuneita myös kirkon liturgisesta traditiosta. Ajateltiin, että CSC voisi JC:n alaosastona palvella heidän tarpeitaan. Samaan aikaan myös Helsingin yliopistossa aloitettiin ulkomaisten opiskelijoiden vastaanottotoimintaa. Oli luonnollista, että "sosiaaliseen" vastaanottamiseen liittyivät myös vaihto-opiskelijoiden uskonnolliset tarpeet, toisin sanoen haluttiin kansainvälistä katolista opiskelijatoimintaa. Nämä tekijät johtivat siihen, että piispa Verschurenin luvalla perustettiin Juventus Catholican alajärjestö nimeltä "Catholic Students' Club – University of Helsinki".

CSC:n ominta toimintaa oli messu sakramenttikappelissa "kirkon äidinkielellä" eli latinaksi, lukukappaleet luettiin englanniksi. Alkuvaiheessa messun vietti pääsääntöisesti kulloinenkin moderaattori, mutta samalla haluttiin antaa opiskelijoille mahdollisuus tutustua laajasti hiippakunnan papistoon. Siksi myös SCJ:n muita puolalaisia ja hollantilaisia pappeja sekä Opus Dein pappeja pyydettiin viettämään messua. Vähitellen isä Manuel Pradosta tuli CSC:n pappi.

Kaksi kertaa kuussa vietetyn CSC-messun lisäksi alkuvuosina joka keskiviikko rukoiltiin Angelus-rukous Helsingin yliopiston päärakennuksen hiljaisessa huoneessa. Osallistujia oli vähimmillään 2, enimmillään 7-8. Tämä toiminta jatkui 1990-luvulla useita vuosia huolimatta siitä, että yliopiston hiljaisen huoneen seinällä ollut krusifiksi hajotettiin parikin kertaa.

Marko Tervaportti kertoo, että eräänä vuonna opiskelijoiden piirissä oli puolalainen vaihto-opiskelija, joka kuoli. CSC järjesti hänelle sielunmessun, johon osallistui satakunta henkeä, CSC:n lisäksi paljon muitakin opiskelijoita sekä Puolan suurlähetystön edustajia. Messu osoitti opiskelijoiden solidaarisuutta hyvin kauniilla tavalla.

CSC:n toiminta ei rajoitu Helsingin yliopistoon; muidenkin pääkaupunkiseudun korkeakoulujen ja oppilaitosten opiskelijat ja ylipäänsä nuoret aikuiset ovat tervetulleita mukaan.

Rakkaus perinteisiin hartausmuotoihin on näkynyt CSC:n toiminnassa monella tavalla. CSC on järjestänyt useina vuosina juhlallisen ristintien hartauden englanniksi Tähtitorninmäellä. Kulkueessa on ollut mukana suitsutus, joskus on mukana kannettu jopa printattuja ristintien kuvia. (CSC:n nykyinen puheenjohtaja Marko Pitkäniemi huomauttaa väliin: toivottavasti tämä voidaan järjestää ensi vuonna taas…)

CSC aloitti myös uudelleen Pyhän Henrikin katedraalissa perinteisen koko yön kestävän adoraation eli pyhän sakramentin palvonnan kiirastorstain ja pitkänperjantain välisenä yönä. Tämä traditio jatkuu edelleen, ei ainoastaan CSC:n voimin, mutta varsinkin alussa nuoret vastasivat siitä, että koko yön ajan joku valvoi sakramentin luona. Tervaportti naurahtaa, että kyseessä oli usein varsinainen partiolaiskokemus: seurakuntasalissa oli tarjolla teetä ja lattialle tuotiin patjat, jotta seurakuntasalissa sai levätä, jos ei jaksanut valvoa koko yötä sakramenttikappelissa.

Jotkut CSC:n toimintavuodet ovat olleet parempia, jotkut huonompia. Parhaina vuosina toiminnassa on ollut mukana kolmisenkymmentä nuorta. Kun perustaja lähti opiskelemaan Roomaan, CSC:n toiminta hiljeni, mutta Tervaportin palattua Suomeen esimerkiksi 1998-99 oli hyvä vuosi, jolloin mukana oli paljon ihmisiä ja toiminta oli monipuolista. Tuolloin järjestettiin esimerkiksi tutustumiskäynti Tallinnaan. Vähitellen Marko Tervaportti siirsi CSC-vastuuta muille, ja useita vuosia Pilvi Listo toimi CSC:n puheenjohtajana. Hänenkin aikanaa oli aktiivisempia ja hiljaisempia toimintavuosia.

Tämän jutun kirjoittaja kävi CSC:n messuissa joskus 2000-luvun alkuvuosina ja muistaa hyvin esimerkiksi CSC:n viikonloppuretretin Kouvolassa ja sen, että useana keväänä ja syksynä joukko CSC-nuoria kävi auttamassa karmeliittasisaria puutarhatöissä.

CSC nykyisin

Viime vuosina CSC:stä on vastannut Marko Pitkäniemi. Hän kertoo, että ainakin tänä ja viime vuonna CSC:llä on ollut hyviä vuosia ja toiminta on ollut aktiivista. Osa käy säännöllisesti, osa silloin tällöin; "ydinryhmä" on ollut kymmenkunta nuorta. Pitkäniemen mielestä CSC on

Nuorille

vakiinnuttanut asemansa tärkeänä osana hiippakunnan opiskelija- ja nuorten aikuisten pastoraalista työtä. Se on monille kanava, jonka kautta voi löytää kirkon ja elää sen yhteydessä. Toisaalta CSC:n messussa käy tavallisia seurakuntalaisiakin, koska katedraalissa ei muutoin ole tiistaisin iltamessua.

CSC:n yksinkertainen ja toimiva perusajatus on koko ajan pysynyt samana: CSC kokoontuu ruusukkorukousta ja pyhää messua tai adoraatiota varten. CSC:n messu vietetään latinaksi, mutta lukukappaleet luetaan englanniksi. Ennen messua rukoillaan ruusukko latinaksi. Ruusukkorukouksen aikana on yleensä mahdollisuus ripittäytyä. CSC:n toimintaan on osallistunut paljon ulkomaisia vaihto-opiskelijoita, mutta myös suomalaisia ja Suomessa pysyvästi asuvia nuoria.

CSC:n motto on: ”Olemme vakuuttuneita siitä, että todella katolista elämää varten tarvitaan runsaasti Jumalan armoa ja rakkautta. Siksi suosittelemme kaikille osallistumista usein ripin ja pyhän eukaristian sakramentteihin. Rohkaisemme myös rukoilemaan päivittäin Neitsyt Marian pyhää ruusukkoa. Omnia per Cor Mariae (kaikki Marian sydämen kautta)!”

21.5. lukukauden viimeisessä CSC-messussa oli kymmenkunta nuorta, CSC:lle tyypillisen monimuotoinen ryhmä: mukana oli sekä opiskelijoita lukiolaisista jatko-opiskelijoihin että muita nuoria aikuisia, Suomesta, Ranskasta, Puolasta, Italiasta, Madagaskarilta... Ehkä aivan jokaisena CSC-iltana tarjoilu ei ole niin loistava kuin nyt opiskelijoiden viimeisen kerran kunniaksi järjestämä ateria. Alkupalat Bilbaosta, pastaa Italiasta, lihapataa Ranskasta, ”saksalais-espanjalais-suomalais-italialainen” tiramisu, puolalaisia kakkuja, viineineen ja simatarjoiluineen. Keskustelua käytiin vilkkaasti paaveista ruokaostoksiin, ruoasta italialaisen Erasmus-vaihdossa olleen Suomen-kokemuksiin ja kulttuurieroihin. Puhumattakaan siitä, että tänä vuonna CSC:ssä on sattunut olemaan useita soitto- ja laulutaitoisia nuoria - illan musiikkikin oli lähes ammattilaistasoa. Joka tapauksessa: kannattaa tutustua.

CSC:n moderaattorina toimii isä Manuel Prado. Hän ei tosin halunnut korostaa papin roolia (”ei aina tarvitse puhua papista, vaan nuorista!”) Isä Manuel tiivisti kuitenkin: ”Emme me tee mitään erikoista. On ruusukko, messu ja sen jälkeen juttelua. Ja se on ihmeellistä: ilmapiiri on niin hyvä, kuin perhe. Siksi ihmiset haluavat tulla tänne takaisin.”

Katri Tenhunen

CSC:n kotisivu: http://cschelsinki.wordpress.com/

Sunnuntait ja juhlapyhät

16.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)
1L 2.Sam. 12:7-10, 13
Ps. 32:1-2, 5, 7, 11. - vrt.5c
2L Gal. 2:16,19-21
Ev. Luuk. 7:36 - 8:3 tai Ev. Luuk. 7:36-50

23.6. sunnuntai, aamulla KIRKKOVUODEN 12. SUNNUNTAI (IV)
1L Sak. 12:10-11
Ps. 63:2, 3-4, 5-6, 8-9. - vrt. 2ab
2L Gal. 3:26-29
Ev. Luuk. 9:18-24

PYHÄN JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, JUHLAPYHÄ
23.6. sunnuntai, illalla AATON MESSU
1L Jer. 1:4-10
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - 6b
2L 1. Piet. 1:8-12
Ev. Luuk. 1:5-17

24.6. maanantai JUHLAPYHÄN MESSU
1L Jes. 49:1-6
Ps. 139:1-3, 13-14, 15. - 14a
2L Ap.t. 13:22-26
Ev. Luuk. 1:57-66, 80

PYHÄT APOSTOLIT PIETARI JA PAAVALI, JUHLAPYHÄ
28.6. perjantai, illalla AATON MESSU
1L Ap.t. 3:1-10
Ps. 19:2-3, 4-5. - 5a
2L Gal. 1:11-20
Ev. Joh. 21:15-19

29.6. lauantai JUHLAPYHÄN MESSU
1L Ap.t. 12:1-11
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 5b
2L 2. Tim. 4:6-8, 17-18
Ev. Matt. 16:13-19

30.6. KIRKKOVUODEN 13. SUNNUNTAI (I)
1L 1. Kun. 19:16b, 19-21
Ps. 16:1-2a+5ac, 7-8, 9-10, 11. - 5b
2L Gal. 5:1, 13-18
Ev. Luuk. 9:51-62

7.7. KIRKKOVUODEN 14. SUNNUNTAI (II)
1L Jes. 66:10-14c
Ps. 66:1-3a, 4-5, 6-7a, 16+20. – 1
2L Gal. 6:14-18
Ev. Luuk. 10:1-12, 17-20 tai Ev. Luuk. 10:1-9

14.7. KIRKKOVUODEN 15. SUNNUNTAI (III)
1L 5. Moos. 30:10-14
Ps. 69:14+17, 30-31, 33-34, 36ab+37. - vrt.33
2L Kol. 1:15-20
Ev. Luuk. 10:25-37

21.7. KIRKKOVUODEN 16. SUNNUNTAI (IV)
1L 1. Moos.18:1-10a
Ps. 15:2-3a, 3bc-4ab, 5. - 1a
2L Kol. 1:24-28
Ev. Luuk. 10:38-42

28.7. KIRKKOVUODEN 17. SUNNUNTAI (I)
1L 1. Moos. 18:20-32
Ps. 138:1-2a, 2b+3, 6-7ab, 7c-8. - 3a
2L Kol. 2:12-14
Ev. Luuk. 11:1-13

4.8. KIRKKOVUODEN 18. SUNNUNTAI (II)
1L Saarn. 1:2, 2:21-23
Ps. 90:3-4, 5-6, 12-13, 14+17. – 1
2L Kol. 3:1-5, 9-11
Ev. Luuk.12:13-21

11.8. KIRKKOVUODEN 19. SUNNUNTAI (III)
1L Viis. 18:6-9
Ps. 33:1+12, 18-19, 20+22. - 12ac
2L Hepr. 11:1-2, 8-19 tai 2L Hepr. 11:1-2, 8-12
Ev. Luuk. 12:32-48 tai Ev. Luuk. 12:35-40

AUTUAAN NEITSYT MARIAN TAIVAASEEN OTTAMINEN, JUHLAPYHÄ
14.8. keskiviikko, AATON MESSU
1L 1. Aik. 15:3-4, 15-16, 16:1-2
Ps. 132:6-7, 9-10, 13-14. – 8
2L 1. Kor. 15:54-57
Ev. Luuk. 11:27-28

15.8. torstai, JUHLAPYHÄN MESSU
1L Ilm. 11:19a, 12:1, 3-6a, 10ab
Ps. 45:10, 11-12, 16. - 10b
2L 1. Kor. 15:20-26
Ev. Luuk. 1:39-56

Min högtid: Första kommunion

Yle Areenassa on vielä kesäkuun ajan nähtävissä kaunis lyhyt ohjelma Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan ruotsinkielisestä ensikommuunio-opetuksesta ja ensikommuuniojuhlasta, “Min högtid: Första kommunion“. Opettajana on Sara Torvalds. Ohjelma nauhoitettiin keväällä 2012 ja YLE FEM esitti sen BUU-klubben -ohjelman yhteydessä 3.6.2013.

Inslaget “Min högtid: Första kommunion” filmades våren 2012 i S:t Henriks katolska katedralförsamling och sändes i Yle FEM i samband med BUU-klubben 3.6.2013.

Programmet kan ses på Yle Arenan: http://arenan.yle.fi/tv/1929422

KATT

Uusi ristintie karmeliitoille

Saksalaisen pyhän St. Dionysius Rheine -seurakunnan kirkkoherra, isä Bernhard Lütkemöller vieraili Ansgar-Werkin edustajan kanssa loppukeväästä Suomessa tutustuen varsinkin Espoon karmeliittaluostariin. Yhdestä tuon saksalaisen seurakunnan monista kirkoista oli karmeliitoille lahjoitettu näyttävät ristintien asemat, jotka nyt on pystytetty ulos luostarin lähimaastoon.

Ristintien asemia oli etsitty ilmoituksella Osnabrückin ja Hampurin Ansgar-Werkien Ansgar-Info-lehden syysnumerossa 2012.

KATT

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Epäilevä Tuomas ja Jeesus

Joh. 20:19-29

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran.

Jeesus sanoi uudelleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät." Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: "Ottakaa Pyhä Henki. Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi."

Yksi kahdestatoista opetuslapsesta, Tuomas, josta käytettiin myös nimeä Didymos, ei ollut muiden joukossa, kun Jeesus tuli. Toiset opetuslapset kertoivat hänelle: "Me näimme Herran." Mutta Tuomas sanoi: "En usko. Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko."

Viikon kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas koolla, ja Tuomas oli toisten joukossa. Ovet olivat lukossa, mutta yhtäkkiä Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi: tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni. Älä ole epäuskoinen, vaan usko!" Silloin Tuomas sanoi: "Minun Herrani ja Jumalani!"

Jeesus sanoi hänelle: "Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe."

Kommentti

Opetuslapset ovat koolla yhdessä. Vaikka lukittu ovi symboloi epäilemättä pelkoa, tärkein asia on heidän välillään vallitseva ykseys. Pelosta huolimatta tai jopa sen vuoksi he ovat yhdessä. Ykseys on jo tässä vaiheessa merkki ja luonnollinen ominaisuus kirkossa. Sen vuoksi Jeesuskin on heidän keskellään. Hän ilmestyy yhtäkkiä: ei koputtamalla ovelle vaan seisomalla yhtäkkiä heidän edessään. Jos ykseys vallitsee, ei ole esteitä Jeesuksen läsnäololle. Kuinka usein muistan paavia ja piispaamme rukouksissani? Se on hyvä mittari sille, minkälaisen suhde sitoo minut Jeesukseen.

Herramme toivottaa apostoleille ensimmäisenä rauhaa. Muutamaa päivää aikaisemmin Jeesus on luvannut rauhansa (Joh. 14:27), ja vain häneltä löytyy todellinen rauha (Joh. 16:33). Kuinka tärkeää tämä rauha onkaan! Voimme helposti ajatella, että elämäämme tulee rauha juuri rukouksen seurauksena. Ja niinhän se on. Mutta rauha itsessään on jo hartaan rukouksen ehto. Jos meillä on rauhallinen hetki rukousta varten, voimme myös rukoilla rauhallisesti. On totta, että voimme rukoilla kaikkialla ja milloin tahansa haluamme, jopa tekemällä eri asioita samaan aikaan. Siitä huolimatta myös hiljainen ja rauhallinen hetki on välttämätön. Muutama intensiivinen minuutti riittää hyvin, kunhan pidämme ne joka päivä. Näin tekevät apostolitkin: he ovat koolla illalla ja saavat iloita Jeesuksen läsnäolosta.

Jeesus haluaa näyttää heille omat haavansa. Miksi hän haluaa säilyttää ne omassa ylösnousseessa ruumiissaan? Eivätkö ne ole epäoikeudenmukaisen kärsimyksen merkkejä? Ennen kaikkea ne ovat kuitenkin rakkauden ja synnin voittamisen merkkejä. Herramme oli todellisesti kuollut, mutta nyt hän elää. Haavojen arvet parantavat epäilijän sydämen. Nämä haavat ovat meille sakramenttien lähteinä.

Herra toivottaa apostoleille rauhaa toisenkin kerran. Rauha ei ole vain sotien tai väkivallan poissaoloa. Eikä elämän ongelmattomuutta. Se merkitsee jotain paljon syvempää. Näin sanoen Jeesus puhalsi heitä kohti ja antoi Pyhän Hengen. Tämä on näkyvä osoitus helluntaipäivään valmistamisesta. Pyhän Hengen voimalla ja Jeesuksen auktoriteetilla apostolit voivat antaa syntejä anteeksi tehokkaasti. Rauha on anteeksiantamisen ja anteeksisaamisen seurausta.

Tuomas ei ollut paikalla, kun Jeesus ilmestyi ensimmäisen kerran. Hän epäilee yhä. Viikko kului. Mitä Jeesus teki sinä aikana? Ehkä hän halusi odottaa jonkin aikaa antaen apostoleille mahdollisuuden keskustella Tuomaan kanssa ja lisätä hänen toivoaan ja näin vahvistaa heidän rooliaan ylösnousseen Kristuksen todistajina. Etsiessämme löydämme. Etsimisen aika voi kestää pitkäänkin, mutta loppujen lopuksi se tuottaa hedelmää.

Jeesus täyttää Tuomaan vaatimuksen. Osoittamalla omien käsiensä turmeltumisen hän haluaa antaa todisteen Jumalan rakkauden turmeltumattomuudesta. Jeesuksen inhimillisyys jatkuu elävänä hänen jumalallisuudessaan. Hän haluaa pitää sen itsessään. Jeesuksen läheisyyden lahja on meille todella merkittävä. Jeesus elää yhtenä meistä. Tuomas näkee Jeesuksen ihmisenä ja tunnustaa hänet Jumalaksi: minun Herrani ja Jumalani. Epäilys muuttuu uskontunnustukseksi: On kaksi luontoa, mutta yksi Jumala.

Mekin voimme toistaa usein "minun Herrani ja Jumalani" odottaen Jeesuksen lausumaa kehotusta: "autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe".

isä Raimo Goyarrola

Lukijoilta

Elävät vedet –seminaari Pyhän Marian kirkossa

Elävien vesien seminaariin 20. päivänä huhtikuuta Pyhän Marian kirkossa osallistui 21 henkilöä, katolilaisia ja muutamia luterilaisia. Opettajina olivat Suomen Elävien vesien johtaja Andy Chambers ja sihteeri Mirkka Salmensaari. Sirkku Chambers toimi kääntäjänä, koska seminaarin kielinä olivat englanti ja suomi.

Aiheina olivat Vakuuttumisentarpeemme toteaminen, Rakkaudentarpeen toteaminen sekä Jeesuksen ja ristin kokeminen. Tilaisuuden tunnelma oli lämmin ja ystävällinen. Paljon jäi jälkikäteen pohdittavaksi, koska seminaari kesti vain yhden päivän.

Palautteita:

"Ainakin paljon ajatuksia herättävä. Pohdittava oma isä- ja äiti-suhdetta. Pohdittava, mitä muuttaa omassa elämässä, ja mitkä haavat tarvitsevat parannusta."

"Huomasin joitakin asioita, joista sain elämyksen: 'just joo, tästäkö se johtuu' ja 'tämäkin piti paikkansa'."

"Pääsin paikalle vasta iltapäivällä. Olin luennoilla, joilla puhuttiin vanhempien vaikutuksesta lapsen kehitykseen ja myöhempiin mahdollisiin vaikeuksiin. Hyviä aiheita, joita kannattaa miettiä. Oli myös mukava kuunnella puhujan omista kokemuksista. Viimeinen aihe, Pojan rakkaus ja ristin kokeminen oli mielestäni paras tämän päivän luennoista."

Lina Joannou-Jyränki

Elävät vedet -opetuslapseusviikko
1-5.7.2013 Jyväskylän seudulla
Katso: www.elävätvedet.fi

Antalet katoliker på Åland fortsätter att öka, tack vare omfattande inflyttning

Antalet katoliker har under de senaste åren fortsatt att öka på Åland och denna positiva trend tycks fortsätta. Enligt vissa beräkningar finns det närmare 300 katoliker i landskapet främst från Vietnam, Polen och de sydeuropeiska länder som upplever en betydande arbetslöshet, i synnerhet ungdomsarbetslöshet. Antalet väntas fortsätta öka och under överskådlig tid kommer 500-sträcket antagligen att slös sönder.

I och med att de flesta är unga, innebär detta ett allt större antal barn och barnfamiljer. Idag är redan den lilla kyrkan som hyrs av den evangelisk-lutherska kyrkan överfull under söndagarnas mässor. Pastorala utmaningar uppkommer då enbart svenskspråkiga katolska ålänningar vill bikta sig, få katolsk undervisning för sina barn och andligt stöd under, i många fall, betydande svårigheter. Det finns ingen katolsk andlig stödgrupp eller förening på Åland. Alla får helt enkelt klara sig så gott de kan med sina religiösa svårigheter och andliga spörsmål.

Visserligen hålls en katolsk mässa ungefär en gång i månaden på bristande svenska. Men räcker det för att upprätthålla en levande tro och religiöst liv för sig själv och sina barn?

Åland håller på att bli ett allt större centrum för främst inflyttande katoliker. Hurudant pastoralt ansvar bär den Katolska kyrkan i Finland för dem? Frågan är öppen, konkreta lösningar saknas.

Jan-Peter Paul

På svenska

Kroppens teologi på svenska

Jason Lepojärvis ”Ruumis Jumalan kuvana” (KATT 2012) var den första introduktionen på finska till Kroppens teologi, Johannes Paulus II:s verk om den mänskliga sexualiteten. Den första introduktionen på svenska publicerades 2011 (Artos) och är skriven av syster Sofie O.P., som tillhör dominikansystrarnas kommunitet i Rögle. Boken heter ”Till man och kvinna skapade Han dem. En introduktion till Kroppens teologi.”

Som bakgrund beskriver sr. Sofie hur hon (inte ännu katolik) hörde till den nya generationen i Sverige som var tonåringar under 1970-talet, ”som skulle slippa dras med förtryckande moraliska bojor och fördomar kring sexualiteten, samt alla de skamkänslor och neuroser som kommer av dem...Innan vi ens lämnat barndomen bakom oss hade vi i skolan på ett ’enkelt och okonstlat sätt’ fått bekanta oss med preventivmedel genom att känna och klämma på dem – som vore sexualiteten en fritidssysselsättning bland många andra... Avsaknaden av förundran var slående, inte bara hos lärarna som förmedlade undervisningen, utan lika mycket hos oss som lyssnade. Naturligvis hade man avsikten att förmedla något som var fint, lustfyllt och betydelsefullt; tonvikten låg på att bejaka sig själv. Men på ett omedvetet plan förmedlades bilden av sexualiteten som en risk, och fortplantningsfunktionen, den egna och den andres, som ett hot. Ingen tycktes lägga märke till det uppenbart motsägelsefulla i hela denna hållning. Hur skulle unga människor kunna lära sig att bejaka sig själva och sin egen kropp när de uppmuntrades att misstänka, det vill säga skydda sig mot, sina allra mest intima och dyrbara funktioner? Eller att reducera djupt personliga kroppsdelar till leksaker” (s.9-10).

Men kanske år 1984 köpte hon Karol Wojtylas bok Kärlek och ansvar i ett antikvariat. Och bokens ”vision av kärleken upprättade mig som i ett enda slag. Det var inte bara en intellektuell aha-upplevelse, utan jag berördes rent existentiellt.”(s.13)

”Påven talade om sexualiteten, sinnligheten och känslorna som bundsförvanter i strävan mot sann kärlek, ja som själva dess råmaterial. Men de är aldrig kärlek i sig; de måste integreras med hela människan, med de andliga grundelementen i henne: frihet och sanning. Människan är så mycket mer!” (s.12) Den fullständigaste formen av kärlek ligger i att ge sig själv; i den ”invärtes fulla kärleken” väljer man och kvinna varandra som en person åt vilken man skänker sitt liv.

Karol Wojtyla lade fram en vision som inte hade något som helst att göra med plikt-moral; det handlade snarare om ett slags kärlekens inre logik eller ”ekologi”.

Hon berättar: ”Bland de katoliker jag mötte, i samband med att jag närmade mig katolska kyrkan och sedermera konverterade, var det heller inte många som delade min egen entusiasm. Å ena sidan fanns de mer liberala som betraktade kyrkan som orealistisk, gammalmodig och oanpassad eller till och med livsfientlig. Å andra sidan ’traditionalisterna’ som ville lyda påven helt enkelt därför att ’så gör en god katolik’ – men kanske utan att alltid behöva förstå varför eller hur detta kunde vara en väg till sann lycka ... Men där många bara såg sträng moralism började jag ana en djup mystik och en kallelse till helighet”: Enligt påven Johannes Paulus II är människokroppen ”skapad för att överföra till den synliga världen det mysterium som varit fördolt hos Gud i all evighet, och bli dess synliga tecken.” (s.14-15)

Kroppens teologi

Som nybliven påve vidareutvecklade Karol Wojtyla tankar han lagt grunden för i Kärlek och ansvar. Under onsdagsaudienser (5 september 1979-28 november 1984) lade han fram katekesen om kärlek, sin stora vision om kroppens och sexualitetens teologi.

Johannes Paulus II själv delade Kroppens teologi (”Den mänskliga kärleken enligt Guds plan. Kroppens befrielse och Äktenskapets sakramentalitet”) i två delar. Den första delen utgör ett triptyk bestående av tre evangeliecitat: I. Skapelsens mysterium, Jesus hänvisar till begynnelsen (Matt 19:3-9); II. Syndafallet och dess konsekvenser, Jesus talar om hjärtats renhet (Matt 5:27-32); III. Frälsningens mysterium, Jesus talar om kroppens uppståndelse (Matt 22:30). Den andra delen är en kommentar av Efesierbrevet 5:21-33 och behandlar äktenskapet som sakrament.

I sin bok vill sr. Sofie förmedla en sammanfattning av Johannes Paulus II:s omfattande verk. Men inte bara den. Hon kompletterar den också med t.ex. dr. Aline Lizottes och Adrienne von Speyrs tankar, med en historisk översikt över kyrkans förkunnelse, med många kommentarer utifrån dagens svenska sammanhang, med psykologi, utveckling av könsidentiteten, m.m. Och sr. Sofie skriver väldigt bra.

Människan som gåva

”Människan är skapad till Guds avbild och måste därmed själv existera som gåva. Här ser vi bandet mellan skapelsens mysterium som gåva och människan skapad till man och kvinna. Genom den sexuella skillnaden upptäcker man och kvinna att de har förmåga att ge sig själva. En sådan förmåga att ge sig radikalt, att bli ett kött och vara radikalt förenade i djup respekt, kan bara förverkligas genom kroppens sexualitet. Kroppen är ett vittne som talar om skapelsen som fundamental gåva, framsprungen ur kärleken. Den feminina kroppen uttrycker en kallelse att ge sig till mannen, och den maskulina kroppen uttrycker en kallelse att ge sig till kvinnan. Detta värde är bestående. Sexualiteten innebär alltid en förmåga att ge sig själv. Detta är kroppens ’äktenskapliga betydelse’, så som Johannes Paulus II uttrycker det.” (s. 96)

Syndafallet

Efter syndafallet förlorar man och kvinna den ursprungliga oskuldens nåd, och kroppens djupaste språk – att vara gåva – fördunklas. (s.98)

”Ni har hört att det blev sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott. Men jag säger er: den som ser på en kvinna med begär har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.” (Matt 5:27-28) Påven understryker att Kristus vänder sig här till varje människa under alla epoker och omständigheter; han talar till var och en av oss, till vårt inre människa, vårt hjärta. ”Begär” handlar inte om sexuell attraktion, längtan och lust, vilket i sig är något gott och något som hör till människans natur. Begär kan inte heller likställas med behov; behoven är en nödvändig inre drivkraft.

”Begär i negativ bemärkelse, concupiscentia, betecknar behov eller drifter som spårat ur och tagit överhanden i människan, så att hon blir deras slav… Vad gäller det specifikt sexuella området leder begäret till att en man eller kvinna inte attraheras av skönheten hos den andre som person, utan enbart söker tillfredsställa sin egen drift, vilket därmed reducerar motparten till objekt. Det som var menat att vara gåva blir till stöld: att ta den andre i besittning. Man ’äter’ varandra i stället för att ’känna’.” (s.101-102) Människan börjar söka lyckan enbart i njutningen frikopplad från mening, ansvar och mål. Men så kan hon bara finna en illusorisk lycka. Kroppens äktenskapliga betydelse fördunklas.

Det rena hjärtat

Men Kristi maning i Bergspredikan avslöjar att man och kvinna kan bli ömsesidig gåva för varandra; det är möjligt om var och en återerövrar den inre friheten. I Kristus har Gud själv antagit en mänsklig kropp och därmed gett kroppen en ny värdighet, ett nytt mått av helighet. ”Vår kropp har befriats genom att Herren förenats med den och gett den del av gudomligt liv. Vågar vi lita på att hans ord rymmer en befriande och helande kraft? Kristus kallar varje människa att gå längre, eller djupare, än till en rent legalistiskt syn på sexualitet och äktenskap; han kallar henne – oss!- till hjärtats renhet, det vill säga till kyskheten.” (s. 120)

I Bergspredikan uppmanade Jesus människan till hjärtats renhet, och detta är något som förutsätter att vi fortfarande har kvar förmågan att tala kroppens språk i sanning. Johannes Paulus II visar hur Jesu ord i Bergspredikan innebär en ’energisk kallelse’ till oss. Det är just denna kallelse man och kvinna svarar ja till när de uttalar sina äktenskapslöften. ”Det väsentliga elementet i äktenskapets sakrament är ’kroppens sanna språk’”, skrev Johannes Paulus II. Hjärtats intention och kroppens gester måste stå i samklang med varandra, kroppens sanna språk blir då ett uttryck för Guds eget mysterium. När paret uttalar löftena med intentionen att leva vad de lovar blir de vittnen om en förenande och fruktbar kärlek, Guds eviga kärlek till människan. (s.267-268)

Sakramentet ger man och hustru del i Kristi självutgivande kärlek så att de blir ett levande tecken för kroppens kallelse att dela Treenighetens eviga liv. ”Detta är, kan man säga, konklusionen av Kroppens teologi, själva dess höjdpunkt. Men Kroppens teologi är inte bara en underbar vision om den mänskliga kärlekens källa och slutmål. Johannes Paulus II framhåller att den också är en pedagogik, en väg till helighet. Detta är logiskt. Evangeliet erbjuder inte bara ett löfte om evigt liv, utan erbjuder en väg för människan att forma sitt liv i enlighet med detta löfte”. (279-280)

Jag rekommenderar denna bok varmt. Det är möjligt att läsaren blir ”berörd rent existentiellt”. – Undrar någon varför en klostersyster kan skriva om den mänskliga kärleken och sexualiteten?

”Det kan tyckas lite som ödets ironi att just jag, som på ett så självklart sätt blev övertygad om det goda i kyrkans lära, inte själv gifte mig…” Hon svarar med ett citat från Andra Vatikankonciliets konstitution Gaudium et spes (24), hjärtpunkten i hela Kroppens teologi: ”människan, som av alla skapade varelser på jorden är den enda som Gud velat i och för sig, kan inte finna sig själv helt och fullt utan att uppriktigt ge sig själv.” Sr. Sofie skriver: ”Det uttrycker en inre rörelse som är gemensam både för dem som är kallade till äktenskapet och för dem som är kallade till ordenslivet. De två livsformerna uttrycker på olika sätt den radikala självutgivelse som låter människan finna sitt liv. I själva verket är ett bejakande av äktenskapets skönhet och värde en förutsättning för ett fullvärdigt svar på en klosterkallelse ... Bara när man ger det bästa man har, sig själv i hela sin grund-mänskliga dimension, är kärleken total. Det är en sådan kärlek Gud väntar sig av den han kallar. Till samma kärlek kallar Gud också man och kvinna i äktenskapet.”(s.17-18)

Katri Tenhunen

Syster Sofie O.P. ”Till man och kvinna skapade Han dem. En introduktion till Kroppens teologi.” Artos, 2011.

In English

Holy Father: "Culture of waste treats persons as if they were garbage"

Pope Francis dedicated the catechesis of the general audience on June 5, 2013 to the environment, as June 5 marks the World Environment Day promoted by the United Nations.

When we speak of the environment, of creation, my thoughts go to the first pages of the Bible, to the Book of Genesis, where it is affirms that God puts man and woman on earth 'to cultivate and care for it'. And the question comes to me: What does it mean to cultivate and care for the earth? Are we truly cultivating and caring for creation? Or are we exploiting and neglecting it?"

"Cultivating and caring for creation," explained the Holy Father, "is God's indication, given not only at the beginning of history, but to each one of us. It is part of his plan. It means responsibly making the world grow, transforming it so that it becomes a garden, a place that all can inhabit."

"Benedict XVI recalled many times that this tasked entrusted to us by God the Creator requires that we understand the rhythm and logic of creation. Instead, we are often guided by the arrogance of dominating, possessing, manipulating, and exploiting. We don't 'take care' of it; we don't respect it; we don't consider it as a freely-given gift to be cared for. We are losing the attitude of wonder, of contemplation, of listening to creation. Thus we are no longer able to read in it what Benedict XVI called 'the rhythm of the story of God's love for humanity'. Why is this happening? Because are we thinking and living 'horizontally'; we are drawing away from God; we are not reading his signs."

"But cultivating and caring for doesn't just refer to our relationship with the environment, the relationship between humanity and creation. It also concern human relationships. … We are living a moment of crisis. We see it in the environment but above all we see it in humanity. The human person is in danger. ... This is the urgency of human ecology! The danger is serious because the root of the problem is profound, not superficial. It isn't just a question of economics but of ethics and anthropology. … The dynamics of an economy and finance that lack ethics are dominating."

Speaking off the cuff, the pontiff added: "What is in charge today isn't the human person but money. Money is in command. And God our Father has given us the task of caring for the earth not for the money, but for us: for men and women. This is our charge. Instead, men and women are sacrificed to the idols of profit and consumption. It is a 'culture of waste'."

"If, for example, on a winter's night," he continued, "a person dies here in [nearby] Via Ottaviano, that's not news. If in so many parts of the world there are children who have nothing to eat, that's not news. It seems normal. It must not be this way! And yet these things come to be normal … On the other hand, a drop of ten points on the stock exchange constitutes a tragedy. If someone dies that isn't news but a ten point drop in the markets is a tragedy! Thus people are discarded, as if they were garbage."

"Human life, the person, is no longer felt to be the primary value to respect and care for … This culture of waste has also made us insensitive to a squandering and wastefulness of food … Consumerism has caused us to get used to the daily excess and waste of food, which we are no longer capable of seeing for its true worth, which goes well beyond mere economic parameters. Remember, however, that the food that is thrown away is as if we had stolen it from the table of the poor, from those who are hungry!"

"I invite you all to reflect on the problem of the loss and the waste of food … Let us all make the serious commitment to respect and care for creation, to be attentive to every person, to oppose the culture of wastefulness and waste, and to promote a culture of solidarity and encounter."

KATT/News.va

World Youth Day in Rio de Janeiro from July 23 to 28

Official Prayer

Oh Father, You sent Your Eternal Son to save the world, and You chose men and women, so that through Him, with Him and in Him, they might proclaim the Good News of the Gospel to all nations. Grant us the necessary graces, so that, by the power of the Holy Spirit, the joy of being the evangelists that the Church needs in the Third Millennium may shine in the faces of all young people.

* * * *

Oh Christ, Redeemer of humanity, the image of Your open arms on the top of Corcovado, welcomes all people. In Your paschal offering, You led us, by the Holy Spirit, to encounter the Father as His children. Young people, who are nourished by Eucharist, who hear You in Your Word and meet You as their brother, need your infinite mercy to walk along the paths of this world as disciples and missionaries of the New Evangelization.

* * * *

Oh Holy Spirit, Love of the Father and of the Son, with the splendor of Your Truth and the fire of Your Love, shed Your Light upon all young people so that, inspired by their experience at World Youth Day, they may bring faith, hope and charity to the four corners of the earth, becoming great builders of a culture of life and peace and catalysts of a new world.

Amen !

www.rio2013.com

Living Waters Seminar in St. Mary's Church

April 20th, 21 participants, Catholics and some Lutherans attended a Living Waters Seminar in St. Mary's Church. Andy Chambers, Director of Living Waters Finland and Mirkka Salmensaari, Secretary were the teachers. Sirkku Chambers translated as English and Finnish were the used languages.

The topics were: Recognizing our Need for Affirmation, Recognizing our Need for Love and Experiencing Jesus and the Cross. The happening went on in a warm and friendly atmosphere. More was left for us to ponder about as this was only a day-Seminar.

The feedbacks were positive:

"Yes, it opened my eyes in many issues that I am dealing with in my everyday life and wasn't aware of. Also it gave me sense of security and trust that God is above all what happened in our lives and He has the power to restore them, make things new."

"Recognizing my unmet needs in childhood and to see how it is influencing now my relations with people and God."

Lina Joannou-Jyränki

In English

In memoriam: Sister Paula of Christ, O.C.D. (10.8.1927-30.5.2013)

Sr. Paula of Christ, O.C.D. (Nancy Jeanne Strebig) was born in Milwaukee, Wisconsin, U.S.A., the oldest of three daughters born to Evelyn and Francis Strebig of German origin. Her early years were spent in the Milwaukee area. Later she studied drafting at Purdue, University and even obtained a pilot's license. From the beginning she was daring and adventurous.

She felt drawn to be a Carmelite through the writings of St. Therese of Lisieux and entered the Carmelite Monastery in Milwaukee, Wisconsin on 3 April 1948. She always suffered from the severe winters in Milwaukee. For this reason, she moved to the Carmelite Monastery in Carmel-by-the Sea, California where she made her profession of vows on 23 July 1966. After the Finnish foundation left from San Rafael, California in 1988, Sr. Paula began to feel drawn to join this community. In 1995, she arrived in Finland.

She was totally given to her Carmelite vocation, loving the Lord with all her heart, and proving it by her great charity in fulfilling many monastery offices with joy and determination. She was very artistic and used these talents in many ways. She did wood carving and was an excellent seamstress. She loved the garden and spent much prayerful time there especially in Finland.

Her fragile health did not stop her many activities even after a cancer operation in 2010. She was preparing the Paschal candles for Finland and Estonia before Easter and decorating small candles for selling after Easter.

She was very diligent in praying for all who asked her prayers. She kept a list and could tell us details of different people for whom she prayed by name.

On 30 May, the Lord came for our dear Sister Paula. She was truly prepared to meet her Divine Bridegroom Whom she had loved so much in life. She used to say, 'I love Jesus, I trust in Jesus.'

Please pray for our dear Sister Paula.

International Conference on St. Maximus the Confessor
The Architecture of the Cosmos
Helsinki, September 2–4, 2013

Conference website: http://studium.fi/maximus
Tietoa suomeksi: http://studium.fi/fi/toiminta/teologia/luennot/maksimos/
Information på svenska: http://studium.fi/sve/verksamhet/teologisk_verksamhet/forelasningar/maximos/

Järjestäjät/Arranged by:
Helsingin Yliopisto
Studium Catholicum

Kulttuurikeskus Sofia
Kallvikintie 28, FI-00980 Helsinki
Puh. +358 10 277 900 Faksi+358 10 2779 110
reception@sofia.fi

Puhujat/Speakers:

- Dr. Pauli Annala, Helsinki
- Dr. Grigory Benevich, St. Petersburg
- Dr. Vladimir Cvetkovic, Aarhus
- Prof. Peter Van Deun, Leuven
- Prof. Christophe Erismann, Lausanne
- Prof. Simo Knuuttila, Helsinki
- Prof. Antoine Lévy OP, Joensuu/Helsinki
- Prof. Alexei Nesteruk, St. Petersburg
- M.A. Ana Palanciuc, Paris
- Prof. István Perczel, Budapest
- Dr. Valery V. Petroff, Moscow
- Prof. Despina D. Prassas, Providence, USA
- Prof. Torsten T. Tollefsen, Oslo

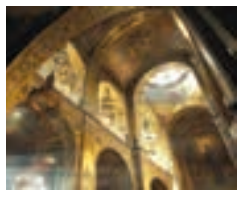

sofia.fi

UNIVERSITY OF HELSINKI

Studium Catholicum

Kesäkuun 16. päivä klo 13.00 Ukrainan kreikkalaiskatolisen kirkon liturgia Pyhän Marian Kirkossa (Mäntytie 2, Helsinki). Raitiovaunut 4 ja 4T, pysäkki "Meilahden sairaala"

Червень 16. о 13.00 год. у столиці Фінляндії - Гельсінкі відбудеться Свята Літургія для вірних Української Греко-Католицької Церкви.
Храм Св. Марії (Мäntytie 2).
Трамвай 4, 4T, зупинка "Meilahden sairaala".

Birgittalais-oblaattien retretti

pidetään Birgittalaisluostarissa 1.11. - 3.11. alkaen perjantaina klo 18 ja päättyen lounaaseen sunnuntaina.

Retretin johtaa piispa Teemu Sippo SCJ. Retrettimaksu, joka sisältää yöpymiset ja ruoat, on 90 €. Ilmoittautuminen birgittalaissisarille, birgitta.turku@kolumbus.fi tai puhelimitse 02 2501910.

Retretti ei ole tarkoitettu pelkästään oblaateille, vaan **kaikki ovat tervetulleita**!

Schönstattin kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin
PYHIINVAELLUS ESPOON KARMELIITTA-LUOSTARIIN
sunnuntaina 15.9.2013

Kaikki te, joiden kotona Schönstattin kolmasti ihmeellinen Jumalanäiti vierailee, tai jotka muuten kuulutte hänen ystäviinsä, tervetuloa perheinenne viettämään päivää kanssamme Jumalanäidin karmeliittaluostariin Espooseen!
(osoite: Myllyjärventie 3)

PÄIVÄN OHJELMA:
- 10:30 Pyhä messu
- 11:30 Yhteinen ateria nyyttikestiperiaatteella (sään salliessa ulkona)
- 13:30 Ruusukkorukous
- 14:30 Kotiinlähtö

Terveisin: Vaeltavan MTA:n koordinaattorit
Julkisin kulkuneuvoin mukaan pääsee L-junalla Helsingistä 9:12, Pasilasta 9:17; vaihto Espoossa bussiin 86H klo 9:47

Lisätietoja, kimppakyytejä ja järjestelyjä voi kysellä:
Juho Kyntäjä, puh. 040 517 6972

Mother of God Thrice Admirable of Schoenstatt
PILGRIMAGE TO THE CARMELITE CONVENT IN ESPOO
Sunday, September 15th, 2013

All you who receive visits of the Mother of God Thrice Admirable of Schoenstatt, or otherwise belong to her friends, are most welcome to take your families and spend the day with us at the Mother of God Carmelite convent in Espoo (address: Myllyjärventie 3)

PROGRAMME OF THE DAY:
- 10:30 Holy Mass
- 11:30 Meal brought by the participants (outside if weather permits)
- 13:30 Rosary
- 14:30 Sending home

Invited by: Coordinators of the Pilgrim MTA Shrines
How to get there by public transport: L train from Helsinki 9:12, Pasila 9:17; at Espoo change to bus 86H at 9:47

Additional information, rides and organisational questions:
Juho Kyntäjä, tel. 040 517 6972

Kirjat

Ensimmäisiä kirjoja uudesta paavista

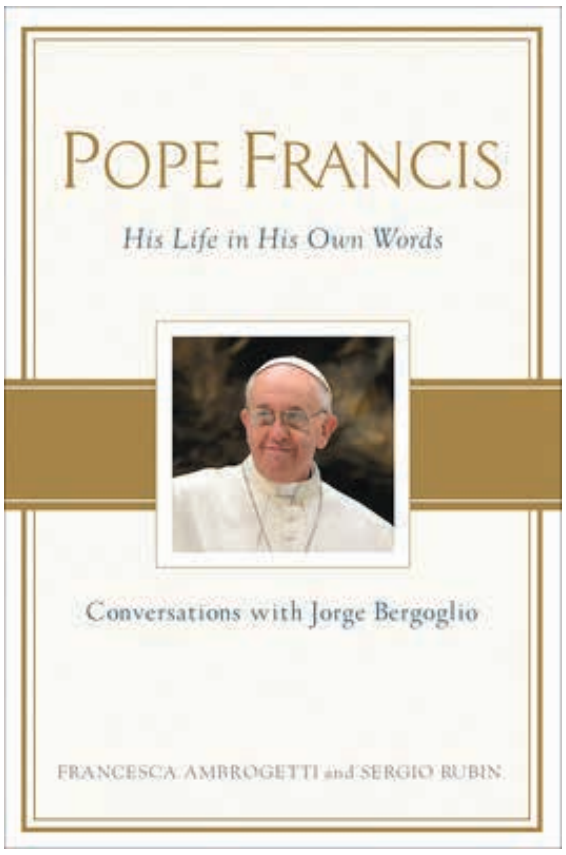

Matthew E. Bunson: Pope Francis (Our Sunday Visitor, 2013)

Andrea Tornielli: Francis. Pope of a New World (Ignatius, 2013; italiankielinen alkuteos ”Jorge Mario Bergoglio. Francesco insieme.”)

Sergio Rubin & Francesca Ambrogetti: Pope Francis. Conversations with Jorge Bergoglio. (Putnam, 2013; vuonna 2010 julkaistu alkuteos ”El Jesuita: Conversaciones con Jorge Bergoglio”).

Ensimmäiset paavi Franciscuksen elämäkerrat julkaistiin kansainvälisillä kielillä pikaisesti. Kun Franciscus on ehtinyt olla paavina vasta muutaman kuukauden, syvällistä analyysiä näiltä kirjoilta on ehkä turha odottaa. Useita Jorge Mario Bergoglion kirjoja ja myös hänestä kertovia kirjoja oli toki aiemmin julkaistu Argentiinassa espanjaksi, mutta ei juuri käännetty muille kielille. Kaikkialla maailmassa Bergoglio ei ollut suuren yleisön parhaiten tuntemia kardinaaleja, ja tietenkin uusi paavi kiinnostaa ihmisiä. Uteliaisuuttani hankin muutamia paavi Franciscus-kirjoja, tällä kertaa englanniksi.

Eräs huonoista esimerkeistä on mielestäni Matthew E. Bunsonin ”Pope Francis”. Suurin osa kirjasta kertoo muusta kuin varsinaisesta aiheestaan, ensimmäiset sata sivua käsittelevät Benedictus XVI:n eroa ja konklaavia. Paavi Franciscuksen osalta kirja se tarjoaa pitkiä ja suoria lainauksia paavin ensimmäisten kuukausien saarnoista, yleisluontoista Argentiinan historiaa, kirkon haasteita uudesta evankelioimisesta globalisaatioon, mutta oikeastaan aika vähän tietoa paavista itsestään. Tämä kirja ei täytä lupauksiaan (”Pope Francis is still new to us, but in this biography you will get to know the man who became pope”).

Italialaisen Vatikaani-asioihin erikoistuneen toimittajan Andrea Torniellin ”Francis. Pope of a New World” taas on oikein hyvä, sujuvasti kirjoitettu ja sisältää myös esimerkiksi Torniellin oman Bergoglio-haastattelun. Useassa luvussa Torniellin lähteenä on ollut Sergio Rubinin ja Francesca Ambrogettin kardinaali Bergoglion kanssa tekemä haastattelukirja vuodelta 2010. Sinänsä tämä ei haittaa Torniellin kirjaa lukiessa – paitsi jos hankkii myös kyseisen haastattelukirjan. Silloin tulee lukeneeksi samat asiat kahteen kertaan.

Suosittelen El Jesuita –haastattelukirjaa. Argentiinalaiset toimittajat Sergio Rubin ja Francesca Ambrogetti tekivät yli kahden vuoden aikana sarjan arkkipiispa Bergoglion haastatteluja, ja kirja perustuu näihin tapaamisiin. Arkkipiispa Bergoglio oli lopulta saatu taivuteltua kirjan tekoon, vaikka hän sanoikin usein, että haastattelut eivät ole hänen vahva puolensa. Aluksi hän olisi suostunut puhumaan ainoastaan saarnoistaan. Itsestään hän puhui vain vastahakoisesti, ja jokaisen tapaamisen päätteeksi kardinaali epäili, olikohan hän sanonut mitään, mistä olisi hyötyä. Tästä kirjasta tulee jo tunne, että sen kautta oppii jonkin verran tuntemaan, minkälainen mies Jorge Bergoglio on. On mielenkiintoista lukea esimerkiksi Bergoglion perheen tarinasta ja Jorge Marion lapsuusvuosista.

Bergoglio kertoo haastattelussa myös pappiskutsumuksestaan. Hän oli 17-vuotias ja oli menossa ulos ystäviensä kanssa, mutta päättikin jostakin syystä käväistä seurakuntakirkossaan. Sinne tultuaan hän näki papin, jota ei ollut ennen nähnyt, ja papista välittyi suuri hengellisyys. Jorge Mario päätti ripittäytyä. Yllätykseksen hän tajusi, että tällä kerralla ei ollut kyse vain yhdestä ripittäytymisestä monien joukossa. Tällä kerralla rippi herätti hänen uskonsa ja hän tajusi haluavansa tulla papiksi. Jumala yllätti hänet, ”kun hän ei ollut varuillaan”.

Monia lukijoita kiinnostanee, mitä mieltä Bergoglio oli vapautuksen teologiasta. Hän vastasi, että sillä on hyvät ja huonot puolensa. Oli teologeja, jotka menivät väärään suuntaan, mutta oli myös tuhansia kirkkoon sitoutuneita työntekijöitä. Bergoglion mielestä ideologisen soluttautumisen vaara väheni sitä mukaa kun kasvoi tietoisuus ”kansamme aarteesta” eli kansanhurskaudesta. Mitä enemmän pastoraalityössä toimivat löytävät aidon kansanhurskauden, sitä enemmän ideologia putoaa pois, koska he tulevat lähelle ihmisiä ja heidän ongelmiaan.

Kysymykseen, kuinka kardinaali Bergoglio esittelisi itsensä ihmisille, jotka eivät lainkaan tiedä kuka hän on, Bergoglio vastasi ytimekkäästi: ”Olen Jorge Bergoglio, pappi. Pidän pappina olemisesta.” Hän kertoi: ”Olen hyvin kiintynyt breviaariini, se on ensimmäinen minkä aamulla avaan ja viimeinen minkä suljen ennen nukkumaanmenoa.” Breviaarin sivujen välissä Bergoglio kertoi säilyttävänsä isoäitinsä uskontunnustusta, kirjettä, jonka sai isoäidiltään pappisvihkimyspäivänään vuonna 1967, ja erästä Nino Costan runoa. Isoäidin teksti kehottaa lastenlapsia muistamaan, että ”yksi silmäys kohti tabernaakkelia, jossa suurin ja suurenmoisin marttyyri on, ja katse kohti Mariaa ristin juurella saa lievittävän pisaran putoamaan syvimmille ja tuskallisimmille haavoille”.

Kysyttäessä edellisestä konklaavista, joka valitsi Johannes Paavali II:n seuraajan, Bergoglio kieltäytyi puhumasta itse konklaavin tapahtumista. ”Kertokaa ainakin, miltä tuntui, kun näitte oman nimenne ehdokassuosikkien joukossa…?” – ”Tunsin häpeää, olin hämilläni. Ajattelin, että toimittajien täytyy olla järjiltään.”

Entä Argentiinan historia diktatuurin ajalta? Tiesikö kirkko diktatuurin ajan hirmuteoista, ja kuinka hän itse silloisena jesuiittojen provinsiaalina toimi kidnapattujen isä Franz Jalicsin ja isä Orlando Yorion tapauksessa? Tietty huhukampanja on väittänyt, että Bergoglio olisi Yorion ja Jalicsin kieltäydyttyä jättämästä työtään slummeissa jättänyt heidät suojatta tai ”altiiksi” kidnappaukselle, koska heillä oli liian edistyksellisiä ajatuksia.

Bergoglio kertoi, että kirkkokin ymmärsi vasta vähitellen, mitä oli tapahtumassa. Pappina hän tiesi, että tilanne oli vakava ja vangittuja ihmisiä oli paljon, mutta vasta myöhemmin hän ymmärsi, että oli tapahtunut paljon enemmänkin. Jotkut piispat ottivat välittömästi voimakkaasti kantaa ihmisoikeuksien puolesta, oli toisia, ”jotka tekivät paljon mutta puhuivat julkisesti vähemmän, ja lopulta oli niitä, jotka olivat naiiveja tai laiskoja.” Hän totesi, että nuorena jesuiittaprovinsiaalina, jolla oli varsin vähän kontakteja ja vaikutusvaltaa, hän teki minkä voi. Hän tapasi esimerkiksi kenraali Videlan kahdesti yrittäen saada selville, minne kidnapatut papit oli viety. Yoriota ja Jalicsia ei oltu ”heitetty ulos” jesuiittaveljeskunnasta erimielisyyksien vuoksi, vaan nämä olivat itse pyytäneet eroa perustaakseen uuden yhteisön. (Yorio sai eron, Jalicsin anomusta taas ei voitu hyväksyä, koska Jalics oli jo antanut juhlallisen lupauksensa jesuiittana, ja asia kuului Pyhälle istuimelle. Lopulta Jalics päätti jatkaa jesuiittana, ja hänestä tuli myöhemmin tunnettu hengellinen ohjaaja.) Bergoglio oli ennen kidnappausta ollut huolissaan heidän turvallisuudestaan ja pyytänyt heitä olemaan varovaisia slummeissa, tarjoten mahdollisuutta asua provinssin talossa. Bergoglio kertoi myös, että isä Jalics tulee häntä tapaamaan aina Buenos Airesissa käydessään ja pitää siellä kursseja hänen luvallaan, ja he ovat viettäneet myös messua yhdessä. – Tämän kertoi lausunnossaan lehdistölle myös isä Jalics tänä vuonna, kun paavi Franciscuksen valinnan jälkeen huhut nostettiin jälleen esiin.

Katri Tenhunen

Boken om Hildegard von Bingen – hon som såg mera än andra utkommer under Medeltidsveckan 8.8.2013 i Visby, i Domkyrkans utrymmen kl. 15.00.

Författaren Nelly Jurvelius från Helsingfors berättar om innehållet i boken invid sina bilder, Hildegards liv, läkeväxterna på Rupertsberg samt om Heliga Alfabetet.

Boken är handskriven i medeltida stil, illustrerad med författarens siluetter samt Hildegards miniatyrer.

Förfrågan om boken av
Nelly Jurvelius, 09-4587541

Ilmoitukset

PYHIINVAELLUS KÖYLIÖÖN KÄVELLEN 14.–16.6.2013

Perinteinen pyhiinvaellus kävellen Yläneeltä Köyliöön järjestetään tänä vuonna pe 14.-su 16. kesäkuuta isä Dung Dangin johdolla. Pyhä messu Köyliön Kirkkokarilla vietetään sunnuntaina 16.6. klo 13.00.

Pyhiinvaelluksen tarkempi aikataulu ja matkan hinta kerrotaan tarkemmin lähiaikoina kirkkojen ilmoitustauluilla.

Tarvitaan: Hyvät kengät (kovat pohjat), makuupussi, korvatulpat, ruusukko, pieni reppu (jossa säilytetään ruokaa ja juotavaa matkalle: lauantaina aamiaisen jälkeen teemme eväät lounasta varten). Yöpymistarvikkeet yms. kuljetetaan yöpymispaikasta toiseen.

Ilmoittautuminen ja lisätiedot: isä Dung Dang, 045-2571280, tai Pyhän Henrikin pappila 09-637853.

PYHIINVAELLUS BUSSILLA KÖYLIÖÖN
Sunnuntaina 16.6. 2013

Lähde mukaan kunnioittamaan pyhää Henrikiä, hiippakuntamme ja koko Suomen suojelijaa! Bussi lähtee Henrikin kirkolta su klo 9.00 ja Marian kirkolta n. klo 9.15 bussi 18:n pysäkiltä tai Allergiatalon pysäkiltä. Edestakaisen matkan hinta 25 € maksetaan bussissa. Matkalla pysähdymme Humppilassa kahvitauolla.

Messu alkaa klo 13.00 Kirkkokarilla, jonne lautta ja veneet vievät meidät 3 € maksusta. Messun jälkeen kylätoimikunta tarjoaa edulliseen hintaan kahvia ja voileipiä. Takaisin Helsingissä olemme n. klo 18.00.

Bussissa on vielä vapaita paikkoja, tiedustelut Pyhän Henrikin pappilaan 09-637853.

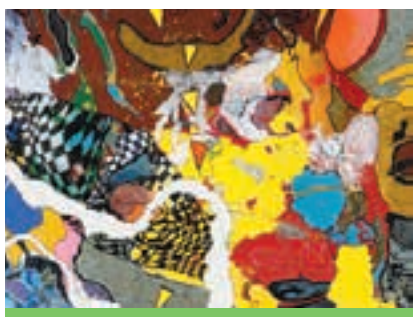

Maalausleiri Ars-Maria!

vanhassa, ihanassa
STELLA MARIKSESSA
20.7.-26.7. 2013
Hiidenveden rannalla.

Opettajana MATTI KURKI.
Kaikki tekotavat mahdollisia (öljy, akryyli, vesiväri ym.)
Hinta täysihoidolla 300,-
(Omat liinavaatteet).
Ilmoittautukaa Leenalle 050-3660556 ja kertokaa erityistoivomukset.

Maalausteline lainattavissa.
Kaikki mukaan uudet ja vanhat, aloittelijat ja konkarit aktiivilomaa viettämään.

PILGRIMSRESA TILL KASTILIEN OCH FATIMA 28.9.-6.10.2013

Intresserad av Karmels helgon och spiritualitet?

Det finns några platser kvar på pilgrimsresan i Teresas och Johannes av Korsets fotspår. Researrangören är Exodus -resebyrån (Sverige) och reseledaren Heidi Tuorila-Kahanpää (Finland).

Tag kontakt före den 15 juli, tel. 050-3410248 eller kahanpaa@ulc.jyu.fi.

Urkumusiikin
JUHLAA KATEDRAALISSA

Urkureita läheltä ja kaukaa

HENRI HERSTA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 4. heinäkuuta 2013 klo 18.00.

MARKO PITKÄNIEMI

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 1. elokuuta 2013 klo 18.00.

Vapaa pääsy, ohjelma 5€. Tervetuloa!

Nuorten retretti (18-30v) Stella Mariksessa 25.-27.10.2013

Retretti päättyy sunnuntaina piispanmessuun.

Ilm. 040-9370227.

Caritas

Jäsenmaksun 20 euroa voi suorittaa Sampopankin tilille FI73 8000 1270 1545 04, viite 2215. Kannatustuen viitenumero on 2202.

Caritaksen toimisto/kauppa avoinna: 12.8.- 30.8 kello 12.00-17.00 (Huom!) AURINKOISTA KESÄÄ!!

Äiti Teresan peittopiiri

kokoontuu kesäkuusta alkaen Stella Mariksessa joka kuukauden 1. ja 3. keskiviikkona klo 14-16. Piiri ottaa kiitollisena vastaan lankalahjoituksia, väh. 50 % villaa.
Hiippakuntajuhlaan tulevat voivat jättää langat autokatoksessa olevaan laatikkoon.
Sydämellisesti kiittäen ja siunattua kesää toivottaen, rukouksin Stella Maris. Tiedustelut 040-9370227.

Konserttimatka Sastamalaan su 21.7.2013

Pyhän Olavin seurakunta järjestää konserttimatkan Sastamalaan sunnuntaina 21. heinäkuuta 2013 Sastamala Gregoriana – musiikkitapahtumaan. Konsertti pidetään Pyhän Marian keskiaikaisessa kirkossa klo 18.00 ja sen nimi on Paavin palveluksessa – Sikstuksen kappelin musiikkia renessanssin aikaan.

Konsertin jälkeen nautimme iltapalan konserttipaikan vieressä olevassa vanhassa pappilassa. Lippu maksaa 30 € (opiskelijat sekä eläkeläiset 25 €), iltapala 15 € sekä bussikyyti. Ilmoittautumiset kesäkuun loppuun mennessä Heikki Paavistolle: heikki.paavisto@mil.fi

Lisätietoa musiikkitapahtumasta löytyy osoitteesta www.sastamalagregoriana.fi

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 14.6.-10.8.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

15.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
22.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 juhlapyhän aattomessu
24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 18.00 iltamessu
28.6. pe 18.00 juhlapyhän aattomessu
29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 iltamessu
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
4.7. to 18.00 urkukonsertti kirkossa
6.7. la 18.00 aattomessu
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
13.7. la 18.00 aattomessu
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
20.7. la 18.00 aattomessu
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
27.7. la 18.00 aattomessu
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
1.8. to 18.00 urkukonsertti kirkossa
3.8. la 18.00 aattomessu
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
6.8. pe Herran kirkastuminen: 18.00 iltamessu
10.8. la hiippakuntajuhla: bussin lähtö Lohjalle klo 9.00, juhlallinen messu Lohjan kirkossa klo 10.30
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

Kesäkuussa, heinäkuussa ja elokuussa ei messuja diasporassa.
Kesällä ei ruusukkoa eikä adoraatiota.
Kesällä kirkkokahveja ei sunnuntaisin, vaan keskiviikkoisin.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 messu, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.

• *Sat. 18.00 9.30 Mass in Finnish, Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.*

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 9.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
(Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): messu suomeksi klo 11.00 joka sunnuntai (heinä- ja elokuussa mahdollisia muutoksia)
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): ei messua kesällä

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su (9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi), 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.00/18.30 iltamessu englanniksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. (9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish), 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.00/18.30 Mass in English. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

15.6. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
27.6. to 18.00 messu Turun linnassa
29.6. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.8. la hiippakuntapäivä Stella Mariksessa
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: -
Eurajoki: 23.6., 14.7., 28.7., 11.8. su 15.00
Pori: -
Huom! 7.7. alkaen sunnuntain iltamessu alkaa jo klo 18.00 ja sunnuntaisin vietetään messu myös klo 9.00.

JYVÄSKYLÄ

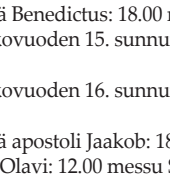

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 11.30 ruusukko englanniksi sisarten kappelissa. Ma 17.45 katekismuksen lukeminen, 18.00 messu. Ti 17.45 katekismuksen lukeminen, 18.00 messu, 19.00 Neokatekumenaalisen tien sanan liturgia seurakuntasalissa. Ke 17.45 katekismuksen lukeminen, 18.00 messu. To 17.45 katekismuksen lukeminen, 18.00 adoraatio, 18.30 messu. Pe 17.45 katekismuksen lukeminen, 18.00 messu. La 10.00 messu, 19.00 Neokatekumenaalisen tien eukaristia seurakuntasalissa. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 11.30 Rosary in English in Sisters' chapel. Mon. 17.45 reading of the Catechism, 18.00 Mass. Tues. 17.45 reading of the Catechism, 18.00 Mass, 19.00 Liturgy of the Word of the Neocatechumenal Way in the parish hall. Wed. 17.45 reading of the Catechism, 18.00 Mass. Thurs. 17.45 reading of the Catechism, 18.00 Adoration, 18.30 Mass. Pe 17.45 reading of the Catechism, 18.00 Mass. Sat. 10.00 Mass, 19.00 Eucharist of the Neocatechumenal Way in the parish hall. Confessions half an hour before Mass and by appointment.*

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 päämessu
24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 10.30 päämessu
29.6. la pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu
3.7. ke pyhä apostoli Tuomas: 18.00 messu
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu
11.7. ma pyhä Benedictus: 18.00 messu
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu
25.7. ma pyhä apostoli Jaakob: 18.00 messu
27.7. la pyhä Olavi: 12.00 messu Savonlinnassa Olavinlinnan kappelissa
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu
29.7. ma pyhä Olavi, seurakuntamme nimikkojuhla: 18.00 messu
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu
6.8. ti Herran kirkastuminen,: 18.00 messu
9.8. to pyhä Ristin Teresa Benedicta: 18.00 messu
10.8. la lähtö hiippakuntajuhlaan Stella Mariksseen klo 5.30, paluu n. 21.30
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 7.7. su 17.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 23.6., 14.7. su 12.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 23.6., 14.7. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 15.6., 13.7. la 15.00
Savonlinna: 27.7. la 12.00 juhlallinen messu Olavinlinnassa, pyhän Olavin kappelissa
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 15.6., 13.7. la 18.30

Elokuussa ei toimintaa diasporassa.
Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

TAMPERE

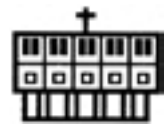

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza św. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.6. ma pyhä Johannes Kastaja: 18.00 messu
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.8. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.8. la 7.30 lähtö kirkon edestä hiippakuntajuhlaan Stella Mariksseen
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 1.9. su 15.00
Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 7.9. la 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 14.6., 16.8. pe 18.00
Kristiinankaupunki (Ulrika Eleonoran kirkko, Koulutori): 12.7. pe 18.00

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 27.7. la 12.00, 23.8. pe 15.00, 7.9. la 11.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: la 15.6., la 29.6., la 6.7., la 3.8., la 17.8., la 31.8., su 8.9., la 14.9., su 29.9.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): -
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 15.6., la 29.6., la 6.7., la 13.7., la 20.7., la 27.7., la 17.8., la 31.8., su 8.9., la 14.9., su 29.9.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

13.6. to pyhä Antonius: 18.00 messu
16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 messu
20.6. to 18.00 messu
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00 messu
27.6. to 18.00 messu
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00 messu
4.7. to 18.00 messu
5.7. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00 messu
11.7. to pyhä Benedictus: 18.00 messu
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00 messu
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 11.00 messu
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 11.00 messu
4.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 11.00 messu
11.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 messu

Kesällä ei messuja diasporassa.

Kirkkoherra on lomalla 12.7.-19.8. Tarvittaessa ottakaa yhteyttä Helsingin Pyhän Marian tai Pyhän Henrikin seurakuntaan.
Kirkkoherran olleessaan lomalla kirkossamme on joko messu tai Jumalan sanan liturgia ja ehtoollisen jakaminen.

Kesätapahtuma Pyhän Ursulan seurakunnassa sunnuntaina 25.8.
• Pyhä messu kirkossa klo 11.00
• Koululaisten juhlallinen siunaaminen
• Kilpailuja ja leikkejä puistossa
• Letun- ja makkaranpaistoa yhdessä (pieni maksu ruoka-aineista)
• Mukavaa yhdessäoloa
Tervetuloa mukaan!

Pyhän Ursulan kirkon ulkoseinien maalaaminen alkaa! Sopimuksen mukaan työ tulee maksamaan n. 15 000 e. Teidän apunne on hyvin tärkeää. Avustukset voi lähettää seurakunnan tilille: Danske Bank FI91 8000 1501 8884 41 (viesti: Avustus kirkon maalaamista varten). Kiitos!

Sopimuksen mukaan työ tulee maksamaan n. 15 000 e. Teidän apunne on hyvin tärkeää. Avustukset voi lähettää seurakunnan tilille: Danske Bank FI91 8000 1501 8884 41 (viesti: Avustus kirkon maalaamista varten). Kiitos!

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

16.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
23.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, ei messua Raahessa
24.6. ma pyhän Johannes Kastajan syntymä: 17.00 messu
28.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 17.00 juhlapyhän aattomessu
30.6. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
7.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
14.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
21.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
28.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, ei messua Raahessa

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 16.6., 21.7. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 7.7. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): -
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.7. su 17.30

AVIOLIITTOKURSSI
14.6. klo 18.00

LASTENLEIRI 22.–27. heinäkuuta.
Kesäkuussa ja Heinäkuussa ei messua Raahessa.

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu katolinen.fi.
Toimistomme on kiinni 15.6.-14.7. välisen ajan. Kiireellisissä asioissa pyydämme ottamaan yhteyttä piispantaloon tai seurakuntiin.
The Catholic Information Centre is closed from June 15th until July 14. For urgent matters, please contact the Diocesan Curia or the parishes.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.
Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Kirjasto on kiinni juhannuksesta syyskuun alkuun. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30.
Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi sekä puhelimitse kirjaston aukioloaikoina.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Yhdistykset

Academicum Catholicum

Kokoonnumme Pyhän Marian seurakunnan seurakuntasalissa, Mäntytie 2, keskiviikkoisin klo 18.00. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. / Vi samlas i Sankta Marias församlingssal, Tallvägen 2, på onsdagar kl. 18.00. Mötena är öppna för alla.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral starting at 18.00. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS
Ordo Franciscanus Saecularis

Kevät 2013 - 65. toimintavuosi Suomessa
Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.

14.-16.6.2013 Köyliön vaellus
5.7-7.7.2013 Kökar, Franciscus-päivä
31.8.2013 Ekumeeninen ristisaatto Karmeliittaluostari - Tapiolan kirkko

PAX ET BONUM - hyvää kesää!

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Heinä- ja elokuun mahdollisista tapahtumista kerrotaan kotisivuillamme sekä seurakuntien ilmoitustauluilla.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki:
Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Sinikka Luukkanen, puh. 040-4137498, s-posti: sinikka.luukkanen@helsinki.fi

Maallikkodominikaanit OP
Laici ordinis praedicatorum

Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com.
maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19.
Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. • Adoration on Monday at 17:30.

Suomen Samaritas-apu ry
(Finlands Samaritas-hjälp rf)

Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo. Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. Puheenjohtaja Jan Krook, Gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, Gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

Eutanasia
Muutamia lääketieteellisiä ja eettisiä kysymyksiä
Raimo Goyarrola LL, TT

Nykyisessä yhteiskunnallisessa keskustelussa eutanasialla tarkoitetaan monia eri asioita. Siksi on tärkeää määritellä, mitä eutanasialla tarkoitetaan ja mitä katolinen kirkko siitä opettaa. Nid., B6, 45 sivua. 8 €.

katolinenkirjakauppa.net

Ruumis Jumalan kuvana
Jason Lepojärvi

Johdatus paavi Johannes Paavali II:n ruumiin teologiaan. Katsaus joihinkin katolisen ihmiskäsityksen ydinkysymyksiin. 131 sivua, nid., 20€.

katolinenkirjakauppa.net

Kuka on perustanut karmeliittasääntökunnan?

Kysymykseen on kaksi vastausta, koska on olemassa kaksi karmeliittasääntökunta, joista toinen on syntynyt keskiajalla ja toinen 1500-luvulla.

Kahdesta sääntökunnasta tunnetumpi on 1500-luvun loppupuolella Espanjassa syntynyt teresiaaninen karmeliittasääntökunta (OCD). Sen perustaja on pyhä Jeesuksen Teresa (1515-1582), joka pani alulle sekä karmeliittasisarten että myös karmeliittaveljien haaran.

Teresan asema sääntökuntansa yksinomaisena perustajana on kiistaton. Sääntökunnan historiankirjoitus ei ole sitä kuitenkaan aina tällaisena esittänyt. Hänen nimensä rinnalle eräs varhainen historiankirjoittaja, joka ei pitänyt Teresasta, pani toisen, mystiikan historiassa varsin tunnetun nimen. Tästä syntyi sitkeä perinne, joka elää vielä tänäkin päivänä.

Entä tuo 1100-1200-luvuilla syntynyt sääntökunta, josta erotuksena edellisestä nykyään käytetään nimitystä vanhan observanssin karmeliittasääntökunta? Eräässä uudessa julkaisussa sanotaan: Karmeliittasääntökunnalla ei ole perustajaa, voidaan puhua vain perustamisprosessista.

Ensimmäiset karmeliitat ovat saattaneet olla Akkon takaisin valloittamiseen vuonna 1191 osallistuneita ristiretkeläisiä, jotka taistelun jälkeen vetäytyivät läheisen Karmelvuoren erääseen laaksoon elämään erakkoina Elian nimeä kantavan lähteen luona. Joskus 1206-1214 välisenä aikana erakkoyhteisön johtaja, jonka henkilöllisyydestä tiedämme vain sen, että hänen etunimensä alkukirjain oli B, pyysi Jerusalemin patriarkkaa Albertus Avogadroa kirjoittamaan yhteisölleen elämänsäännön.

Jokainen, joka internetistä tai tietosanakirjoista tai muista vastaavista tietolähteistä on hakenut tietoa karmeliittasääntökunnan syntyvaiheista ja perustajasta, tietää, että nämä antavat edellä kerrotusta varsin erilaisen kuvan karmeliittasääntökunnan perustamisesta.

Pääsyyllinen siihen, jos näin voi sanoa, että karmeliittasääntökunnan synnystä on tarjolla mielikuvituksellisia tarinoita, on karmeliittasääntökunnan keskiaikaisen historiankirjoituksen helmi, Katalonian karmeliittaprovinsiaalin Felip Ribotin noin vuonna 1385 julkaistu teos "Kymmenen kirjaa karmeliittojen elämäntavasta ja urotöistä".

Teoksessa kerrotaan, kuinka profeetta Elia (eli 900 e.Kr.), joka Ribotin mukaan oli historian ensimmäinen munkki, perusti karmeliittasääntökunnan. Ribot kuvaa sääntökunnan historiaa kautta Vanhan testamentin Jeesuksen Kristuksen aikaan asti, jolloin karmeliitoista tuli kristittyjä (!), ja edelleen 1300-luvulle asti.

Ribotin mestariteos oli ilmestyessään sensaatio, koska se toi ratkaisun karmeliittojen vakavaan ongelmaan, joka oli perustajan puuttuminen. Dominikaaneilla oli pyhä Dominicuksensa ja fransiskaaneilla pyhä Franciscuksensa, mutta karmeliitoilla ei ollut ketään. Tämä oli vaikuttanut kielteisesti sääntökunnan arvostukseen.

Pietarinkirkossa on 39 sääntökunnan perustajan patsaat. Yksi niistä esittää profeetta Eliaa. Patsaan juuressa lukee: UNIVERSUS / CARMELITARUM ORDO / FUNDATORI SUO S. ELIAE / PROPHETAE EREXIT / A. MDCCXXVII = Koko karmeliittasääntökunta pystytti perustajansa pyhän profeetta Elian kunniaksi vuonna 1727.

Ribotin teos ei tuonut karmeliitoille ainoastaan kaivattua perustajaa, profeetta Elian, jonka merkitys oli aivan eri luokkaa kuin mainittujen sääntökuntien perustajien, vaan lisäksi ylpeyden siitä, että karmeliittasääntökunta oli sääntökunnista vanhin.

Teos käännettiin monelle kielelle. Inkarnaation luostarissa, jossa Teresa oli karmeliittanunnana, ennen kuin hän alkoi perustaa reformiluostareita, oli olemassa espanjankielinen käännös. Teresa luki sen ja inspiroitui siitä työssään uuden karmeliittasääntökunnan perustajana.

Karmeliitat omaksuivat Ribotin teoksen sääntökuntansa normatiiviseksi historiaksi. He luopuivat Ribotin näkemyksistä vasta 1900-luvulla. Tutkimus on osoittanut Ribotin teoksen kaikkien lähteiden olevan hänen itsensä keksimiä.

Teoksen arvo ei ole tästä vähentynyt. Teos on ensinnäkin osa karmeliittaperinnettä. Toiseksi siihen sisältyy autenttinen kuvaus karmeliittojen spiritualiteetista ja elämäntavasta keskiajalla.

Sääntökunnan ulkopuolella Ribotin väittämiin suhtauduttiin alusta alkaen epäuskoisesti, mutta vasta 1600-luvulla esitettiin vakavasti otettavaa kritiikkiä Ribotia vastaan.

Bollandistit ovat jesuiittojen 1600-luvulla perustettu työryhmä, joka julkaisee pyhimysten elämäkertoja historiallis-kriittisen tutkimuksen pohjalta Acta Sanctorum -nimisessä sarjassa. Vuonna 1668 jesuiitta nimeltä Daniel Papebroch väitti siinä julkaistussa artikkelissa, että pyhä Bertoldus olisi perustanut karmeliittasääntökunnan vuonna 155. Bertoldus esiintyy Ribotin kirjassa karmeliittaerakkojen esimiehenä.

1600-luvun puolessa välissä karmeliitat olivat merkittävä sääntökunta. He kokivat jesuiittojen hyökänneen heidän statustaan vastaan kahdella rintamalla. Jos Papebrochin väite olisi totta, he menettäisivät sekä asemansa vanhimpana sääntökuntana että myös perustajansa, profeetta Elian. On selvää, etteivät he voineet hyväksyä Papebrochin artikkelin sisältöä.

Papebrochin artikkelista seurasi kolmekymmentä vuotta kestänyt kirjallinen sota karmeliittojen ja jesuiittojen välillä. Karmeliitat pyrkivät saamaan bollandistien Acta Sanctorumin vuoden 1668 maaliskuun niteen indeksiin eli saamaan sen merkityksi kiellettyjen kirjojen luetteloon. Espanjassa se onnistui, mutta ei koko kirkossa. Pyhä istuin joutui lopulta vaientamaan molemmat osapuolet, mikä tapahtui vuonna 1698.

Vuonna 1727 Pyhä istuin kuitenkin salli karmeliittojen pystyttää profeetta Elian patsaan Pietarinkirkkoon. Mutta tämä ei estänyt Papebrochin väitteiden voittokulkua. Monet tietolähteet, ehkä useimmat, toistavat jesuiittahistorioitsijan tutkimuksen nyt jo täysin vanhentuneita tuloksia, koska muutakaan parempaa tietoa ei ole helposti saatavissa edes karmeliittasääntökuntien kotisivuilta.

Profeetta Elia ei ole karmeliittasääntökunnan historiallinen perustaja, mutta hänellä on silti tärkeä tehtävä. "Profeetta Elia on tänä päivänä oikeutetusti kaikkien karmeliittojen isä ja perustaja, koska he haluavat elää hänen henkensä mukaisesti", kirjoittaa isä James McCaffrey OCD. Karmeliittasääntökunta viettää pyhän Elian juhlaa 20. heinäkuuta.

Teksti ja kuvat: Heidi Tuorila-Kahanpää

Kirjallisuutta:

Karmeliittasääntö. KATT, Helsinki 2012.
The Ten Books on the Way of Life and Great Deeds of the Carmelites (including the Book of the First Monks). A medieval history of the Carmelites written c. 1385 by Felip Ribot, O.Carm. Edited and translated by Richard Copsey, O.Carm. Saint Albert's Press, Faversham, Kent 2005.
Teoksen keskeinen osa on ilmestynyt usealla kielellä, myös ruotsiksi: De första munkarnas bok. Karmeliternas förlag, Tågarp 2009.
- Pyhä Jeesuksen Teresa on kertonut perustamistyöstään kahdessa teoksessa, joista ensimmäinen on prof. Seppo A. Teinosen suomentama teos Elämäni (KATT 1990). Toinen on Fundaciones

(Luostarin perustamiset).

Elian lähde Wadi ´ain es-Siahin kanjonissa Karmelvuorella. Karmeliittaerakkoyhteisö syntyi lähteen luona luultavasti 1100-luvun viimeisellä vuosikymmenellä.